

Zvončić

Školski list učenika Hrvatske nastave u Berlinu • srpanj 2017.

www.hrvatska-nastava-berlin.de

Sadržaj

str. 3	Riječ učitelja
str. 4	Završna priredba 2016.
str. 5	Hrvati u Berlinu
str. 6	Sličnosti i razlike između Hrvatske i Njemačke
str. 8	Intervju s Jakovom Gojunom
str. 9	Božićna priredba
str. 10	Biljke i životinje Hrvatske
str. 12	20 nastavaka priče „Neobična noć“
str. 14	Padopriče
str. 15	Tigar vegetarijanac
str. 16	Uskrs u stripu i slici
str. 18	Književni susret s Andjom Marić i izložba učeničkih radova „Hrvatski slikari u dječjim očima“
str. 20	Sreća i tuga
str. 22	Postati pjesnik
str. 24	Moji djed i baka
str. 27	Natjecanje u čitanju naglas
str. 27	Posjet sajmu knjiga u Leipzigu
str. 28	Pjesmom do mora
str. 29	Provjerite svoje znanje!
str. 30	Naši učenici

IMPRESUM: **Zvončić**, školski list Hrvatske nastave u Berlinu • Izlazi jedanput godišnje • Berlin, srpanj 2017.

Izdavač: Hrvatska nastava Berlin • Uredili: Gordana Kešina, Ela Tončić i Danijel Zrno

Naslovница: Jana Andrušić, 6. r. Fotografije: Danijel Zrno, Sonja Breljak, Gordana Kešina i Ela Tončić

Grafičko oblikovanje: Denona d.o.o., Zagreb • Tisk: LASERLINE Druckzentrum Berlin

Naklada: 175 primjeraka

Sponzor: LASERLINE Druckzentrum Berlin

Riječ učitelja

Drage čitateljice i čitatelji,

kraj je školske godine i početak ljetnih praznika, što znači da je iz tiska stigao 8. broj časopisa „Zvončić“! Za duge, sunčane dane na plaži svakome treba ljetno štivo, a časopis u kojem možete čitati što su napisali vaši prijatelji s hrvatske nastave odličan je izbor.

„Zvončić“ donosi pregled izvannastavnih aktivnosti hrvatske nastave. Na stranicama časopisa možete vidjeti kako nam je veselo bilo na završnoj priredbi i kako smo proslavili blagdane na božićnoj. Ove je godine treći put održano natjecanje u čitanju naglas za učenike od 3. do 7. razreda, a ljubitelji knjige i čitanja sjeli su na vlak i posjetili sajam knjiga u Leipzigu gdje su se susreli s hrvatskim piscem Slobodanom Šnajderom. Likovni radovi učenika hrvatske nastave ponovno su ukрасili prostorije Veleposlanstva RH, ali ove je godine izložba bila posebno vesela i zanimljiva jer smo ugostili hrvatsku spisateljicu Andu Marić. Andu nam je predstavila svoj prvi roman „Afra“ i provela skoro sat vremena u druženju s djecom.

Veći dio časopisa popunjavaju literarni i likovni radovi naših učenika. Naši najstariji učenici stavili su na papir sve što znaju o Hrvatima u Berlinu i promislili o sličnostima i razlikama između njemačke i hrvatske svakodnevice. Kad smo već kod Hrvata u Berlinu, u „Zvončiću“ možete pročitati intervju s hrvatskim rukometnim reprezentativcem Jakovom Gojunom.

Pisali smo i priče i pjesme, napisali smo čak 20 maštovitih nastavaka priče „Neobična noć“, a nakon njih slijede još neobičnije „Padopriče“. Naši su stariji učenici preveli nekoliko poznatih pjesama o moru, a mlađi su učenici sastavili svoje prve stihove na hrvatskom jeziku. Pisali su tzv. činkvine, a teme se protežu od zvijezda do mora. Ovaj broj „Zvončića“ posebno će razveseliti neke djedove i bake jer u njemu mogu naći svoje portrete i mnogo nježnih riječi koje su njihovi unuci o njima napisali. Nakon priča i pjesama dolaze nam stripovi. Stripovi o neobičnom tigru koji se želi igrati s djecom te stripovi o Uskrusu i avanturama uskršnjeg zeca.

Na kraju ovih uvodnih riječi želimo zahvaliti našim radišnim i marljivim učenicima čiji je trud zabilježen na stranicama ovog časopisa. Zahvaljujemo i svim roditeljima, a osobito članicama Društva prijatelja hrvatske nastave te Hrvatskoj katoličkoj misiji, Veleposlanstvu RH i ostalim hrvatskim udrugama na potpori i suradnji.

A do nove školske godine, dugo, toplo i radosno ljeto žele vam učitelj Danijel i učiteljice Gordana i Ela!

Završna priredba

Završna priredba važan je događaj za učenike hrvatske nastave u Berlinu. Priredbom slavimo uspješan rad tijekom cijele školske godine, ponosno predstavljamo što smo naučili roditeljima i rodbini i svake godine na praznike odlazimo s puno više znanja o hrvatskom jeziku i Hrvatskoj. Također na priredbi se radujemo nadolazećim praznicima, ljetu, odmoru, igri i odlasku u domovinu. Ove godine završna se priredba održala u nedjelju, 10. srpnja 2016. u prostorijama Hrvatske katoličke misije. Učenici su prethodnih tjedana marljivo radili i vježbali kako bi razveselili svoje roditelje, bake, djedove i rodbinu. Na početku priredbe učenicima se obratio veleposlanik Republike Hrvatske gospodin Ranko Vilović. Nakon veleposlanikovih riječi potpore priredba je započela veselim recitacijama, nastavila se plesom malih mornara, morskim pjesmama i ljetnim igrokazima, a završila lijepom zborskog pjesmom „Nek svud ljubav sjā“. U igrokazima smo upoznali dvije neobične gljive, vidjeli kako izgleda vjenčanje ispod razine mora, saznali za nevolje jedne lisice na ljetovanju, a među učenike škole St. Ludwig došao je profesor Baltazar i odveo ih u Hrvatsku. Učenici su u recitacijama sve prisutne podsjetili kako je i kad odraste najljepše biti dijete te im otkrili što pokreće svijet – dječja znatiželja! Učenici su predstavili i svojeg najdražeg osobnjaka iz dječje književnosti, legendarnog Antuntuna. Na kraju priredbe učenici su svima otkrili što je sve potrebno za savršeno ljeti i podijelili svoj recept za najbolje ljeti! Na priredbi smo se oprostili od svima dragog učitelja Mladena koji je u svojem dirljivom i iskrenom govoru istaknuo kako učitelji također uče od svojih učenika i rekao kako je on ovde u Berlinu naučio jednu novu riječ – čuko! Ispratili smo ga velikim pljeskom i zaželjeli mu puno sreće. Iako je za vrijeme priredbe temperatura bila prava ljetna, učenici su odradili svoje zadatke kao pravi profesionalni glumci i pjevači te ispratili još jednu uspješnu školsku godinu u rukama s učeničkim knjižicama i našim časopisom.

2015./2016.

Hrvati u Berlinu

Hrvati su peta po veličini nacionalna manjina u Njemačkoj. U Njemačkoj živi oko 300 tisuća Hrvata, a najviše ih ima u Münchenu, Stuttgartu, Frankfurtu, Berlinu i Hamburgu. Prema službenim podacima Veleposlanstva RH iz 2015. u Berlinu je živjelo oko 9500 Hrvata s hrvatskim državljanstvom. U Veleposlanstvu procjenjuju da sveukupno ima oko 15000 Hrvata sa i bez hrvatskog državljanstva.

U većem broju Hrvati su počeli dolaziti 60-ih godina 20. stoljeća. Berlinski Hrvati podrijetlom su najčešće iz Splita, Livna, okolice Sinja, Roškog Polja i dr. Najviše Hrvata se sastaje i okuplja u Hrvatskoj katoličkoj misiji koja se nalazi u gradskoj četvrti Wedding. HKM postoji od 1969. godine i nalazi se u 150 godina staroj crkvi svetog Sebastijana. Mise na hrvatskom jeziku, osim u crkvi svetog Sebastijana, održavaju se i u crkvi St. Marien am Behnitz u Spandau i crkvi St. Bonifatius u Kreuzbergu. U prostorijama Hrvatske katoličke misije mladi se često okupljaju zbog druženja, pjevanja, folklora i u Frami. Ponekad se organiziraju i putovanja u domovinu, kao nedavno na Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru. Fra Frano Čugura nedavno je u emisiji HRT- a „Glas domovine“ rekao da se broj pravopričesnika, krizmanika i krštene djece povećao proteklih godina.

U Berlinu postoji još nekoliko udruga u kojima se okupljaju Hrvati, poput Hrvatske zajednice i nogometnog kluba SD Croatia. Od 1990. godine u Berlinu se održava i hrvatska nastava gdje djeca uče hrvatski jezik, povijest, geografiju i kulturu.

Velik broj Hrvata u Berlinu bavi se ugostiteljstvom, a mnogi od njih dolaze iz Tijarice, malog mjesta u Cetinskoj krajini. Krajem 60-ih godina počeli su dolaziti u Berlin i osnivati restorane, da bi 80-ih godina u Berlinu bilo pedesetak restorana koji su u vlasništvu ljudi iz Tijarice. U Tijarici su ljudi postavili znak „Berliner Straße“ u glavnoj ulici.

Ponekad se u Berlinu održavaju koncerti poznatih hrvatskih glazbenika na kojima se tada okupe stotine Hrvata na jednom mjestu.

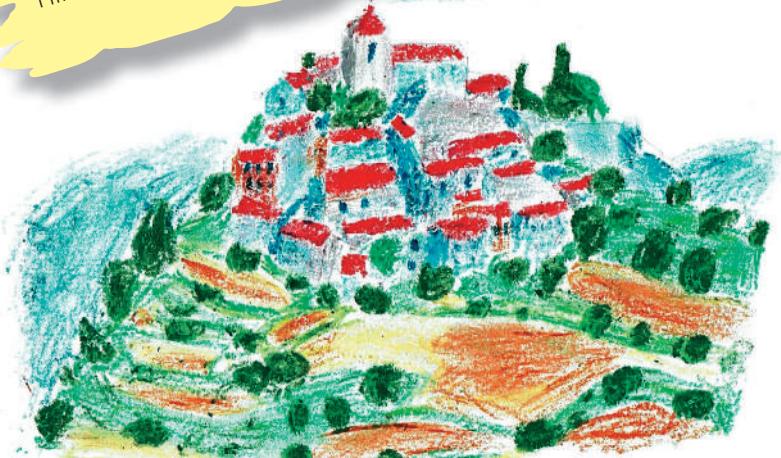
Ivana Ćaran, 8. r., Lucia Baran, 8. r.,
Ante Ćaran 11. r., Josip Baran, 11. r.

Sličnosti i razlike između Hrvatske i Njemačke

Učenici su na nastavi čitali odlomke iz knjige „Propuh, papuče i punica“ Codyja McClaina Browna, Amerikanca kojeg je ljubav dovela u Hrvatsku. U toj duhovitoj knjizi promišlja razlike između života u SAD-u i Hrvatskoj i nalazi puno prednosti života na našoj obali, međutim, tri mu stvari nikad neće biti jasne – hrvatski strah od propuha, obavezno nošenje papuča ljeti i odnos zeta i punice. Ova je knjiga potaknula naše učenike da razmisle o sličnostima i razlikama života u Njemačkoj i Hrvatskoj.

Ja imam osjećaj da je u Hrvatskoj sve malo opuštenije nego u Njemačkoj. Ljudi po-maju jedni drugima i razgovaraju, a u Njemačkoj se kaže dobar dan i gotovo. Meni je u Hrvatskoj puno ljepše jer je more ispred kuće i možeš svaki dan ići na plažu.
Lucia Baran, 8. r.

Tomislav Rezić, 8. r.

Rođena sam u Berlinu i odrasla sam ovdje. Roditelji su mi iz Hrvatske i svake godine barem dva puta idemo u Hrvatsku. Zato mogu primijetiti razlike koje postoje između ovih dviju država u svakodnevnom životu. Ima puno razlika u kulturi i u ponašanju ljudi. Evo, na primjer, prijatelji i društvo. U Njemačkoj je tako da ako slučajno sreteš prijatelja i odlučite se jednom opet naći, morate to barem tjedan dana prije isplanirati. A kad se onda napokon nađete u kafiću ili restoranu, naravno da na kraju svatko svoje odvojeno plaća. Kad sreteš prijatelja u Hrvatskoj, susret se odmah dogovori. A kad se kavica popije, prijatelji se najprije svadaju tko će platiti. Najčešći je argument koji se može čuti: „Ja ću ovaj put platiti, drugi put možeš ti!“ Druga je razlika kad odete kod nekoga kući. Kod Nijemaca je rijekost da ćete ponuditi nečim za jesti i piti. Ali kod Hrvata zato nećeš moći disati od hrane. To je kao da si došao kod babe u posjet – odjednom je cijeli sadržaj hladnjaka pred tobom na stolu.

Andela Božica Franjićević, 9. r.

Prošle sam godine bila na jednoj svadbi u Hrvatskoj. Nisam ostala do kraja cijelog večera dolazili s punim tanjurima i nemoguće je bilo pojesti sve što se po- u zadnju lipu. Naprotiv, u Njemačkoj češ imati nesreću ako ti nedostaje i jedan strašno ako se pojaviš tek u 19 sati. Kod Nijemaca je bolje da dođeš ranije nego kasnije. Kašnjenje je kod Nijemaca veliki znak nepristojnosti.

Lucia Luna Katić, 6. r.

Prošli tjedan se nešto čudno dogodilo. Upoznao sam u kafiću u kojem se sastajemo već godinu dana. (Možda netko životu, politici i tako dalje. Prije nego čemo otići, zatražio sam i pitala hoćemo li platiti zajedno ili odvojeno. Odgovorio sam ustali i požalili: „Kako si došao na tu ideju? Plaćamo svatko svoje!“ Ispričao sam se i kazao da će svatko platiti svoje. Još uvijek ne mogu shvatiti kako Nijemci baš uvijek pla- netko drugi.

Luka Blažević, 11. r.

Hrvatska je mala, a Njemačka velika. Njemačka ima 81,4 milijuna stanovnika, a Hrvatska 4,2 milijuna stanovnika. Hrvatska ima 1244 otoka. Od toga je 78 otoka, 524 otočića i 642 hridi i grebena. Njemačka ima samo 5 otoka. Hrvatska ima Jadransko more, a Njemačka Sjeverno i Baltičko more. U Hrvatskoj imamo kune, a u Njemačkoj eure. U Njemačkoj je glavni grad Berlin, a u Hrvatskoj Zagreb. Maria Vujević, 5. r.

Kad smo prvi put bili u Hrvatskoj, iznajmili smo automobil. Kad smo se vozili na cestama koje nisu u gra- km na sat. U Njemačkoj je ograničenje brzine vožnje 100 km/h za ceste koje nisu u gradovima, ali u Hrvatskoj je 80 km/h. To smo, nažalost, primijetili tek kad smo morali platiti 100 kn kazne za prekoračenje brzine.

Tomislav Rezić, 8. r.

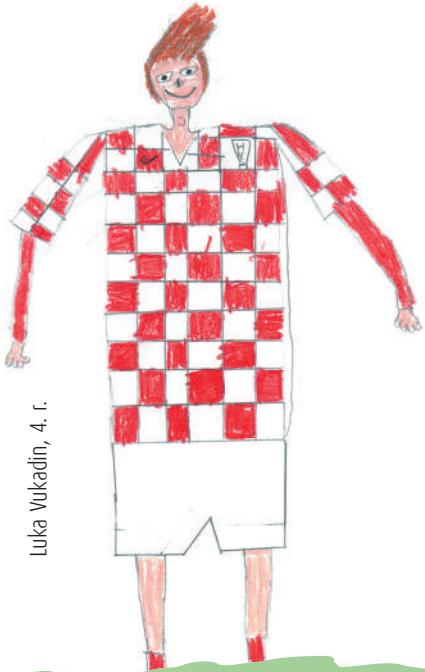
Narod: Nijemci su hladni jedni prema drugima i vrlo zatvoreni, Hrvati su dosta to- pliji i otvoreniji. Ali nekad, ili više puta, Hrvati su vrlo kruti.

Infrastruktura: Tko nema automobil bit će jako u stresu zato jer je hrvatska infrastruktura vrlo loša, pogotovo u Splitu. Premalo autobusa i previše uskih cesta. Njemačka infrastruk- tura je velika, razvijena i moderna. Možeš odlučiti između S-Bahna, U-Bahna, autobusa i tramvaja.

Kultura: Hrvatska kultura je vrlo kruta, što je za turiste stvarno komično. Njemačka kultura je isto ponekad kruta, ali ipak dosta mekanija.

hrana: U Hrvatskoj je sasvim normalno da je nešto prirodne proizvodnje, zato ljudi često idu na tržnicu. U Njemačkoj je to druga- čije, tu je „Bio“ skoro luksuz.

Ivan Škarlo, 6. r.

Luka Vukadin, 4. r.

U Hrvatskoj mi se sviđa dugačka obala i toplo, čisto more. Njemačka ima Baltički i Sjeverno more koji su uvijek hladni i mutni. Većina ljudi u Hrvatskoj je ljubaznija nego u Njemačkoj, naprimjer u trgovini. U Njemačkoj mi se sviđa što ima puno više biciklističkih staza nego u Hrvatskoj. Zato se biciklom može svuda ići. U Hrvatskoj rado jedem ribu i lignje koji su puno bolji i ukusniji nego u Njemačkoj.

Fabian Bauer, 6. r.

Jedna od najvećih razlika između Hrvatske i Njemačke je da Hrvatska ima puno više otoka. Njemačkoj je puno hladnije zimi i ljeto nije tako nacionalna jela jako različita. U Njemačkoj ima puno velikih gradova i više mesta. Njemačka ima puno više stanovnika.

Niko Vrban, 6. r.

Njemačka je puno veća od Hrvatske i ima više stanovnika, ali najljepša zemlja na ovom svijetu za mene je Hrvatska. Hrvatska ima više nacionalnih parkova nego Njemačka i Hrvatska ima ljepšu prirodu. U Hrvatskoj su ljudi opušteniji nego u Njemačkoj. Nijemci se uvijek moraju dogovarati kad netko hoće ići na kavu. U Hrvatskoj su vrata uvijek otvorena, to znači da jednostavno možeš pozvoni. U Njemačkoj je u postotku manje ljudi katoličke vjere (oko 30 %), u Hrvatskoj je oko 85 %.

Mario Mlinar, 8. r.

U Hrvatskoj nam se sviđaju brda, planine, šume i vrt našeg djeda i bake, u kojem raste razno povrće koje rado jedemo kada dođemo tamo na praznike.

U Zagorju je čist i svjež zrak, a u Berlinu je zbog puno auta i tvornica zagađen zrak i smrdi. U Hrvatskoj se ljudi puno više druže. Oni su srađniji i veseliji. Vole pjevati i plesati. U Njemačkoj žive ljudi više sami za sebe, dosta su škrti i sebični.

Hrvatski Jadran nam se jako sviđa i rado se kupamo u njemu, voda je čista, bistra i ima puno riba. U berlinskim jezerima se ne možemo svugdje kupati jer je voda dosta prljava, na više mesta je zabranjeno kupanje i dosta je opasno.

Promet u Berlinu je puno više razvijen nego u Hrvatskoj. U Berlinu ispod zemlje cijelu noć vozi U-Bahn, a u Hrvatskoj nedostaje takav prijevoz.

Primjećujemo da puno ljudi napušta Hrvatsku i dolaze raditi u Njemačku jer u Hrvatskoj nema dosta posla, a u Njemačkoj ga ima.

Mi volimo našu Hrvatsku jer tamo nam žive djed i baka koje jako volimo.

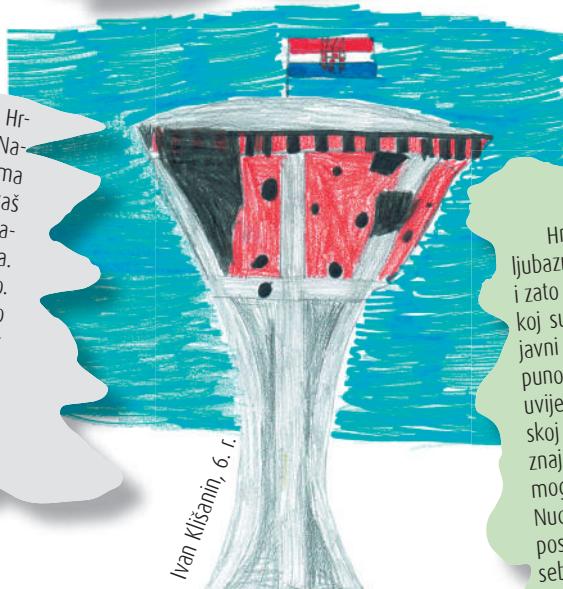
Laura i Lukas Jedvaj, 7. i 6. r.

Svakodnevica je važna za razumijevanje kulture. U Hrvatskoj je uglavnom život dosta opušten i jednostavan. Na primjer, ljudi ljeti sjede u kafićima ili se druže s prijateljima u vikendici. Nije čudno da navratiš kratko do susjeda i pitaš čije je u drugim zemljama kao što su Njemačka ili Amerika. Tamo je način života skroz drugačiji jer je njima važan posao. Uvijek se radi i gleda se kako najbolje zaraditi. Hrvati često misle da je u tim zemljama uspjeh najvažniji. Hrvatski život je jednostavan i mislim da bi bilo dobro kad bi se i Njemačka malo više opustila. Nije samo važno biti uspješan i imati novce. Ponekad je dobro ako se čovjek opusti i uživa. ☺

Ivana Mlinar, 11. r.

Meni je hrvatska kultura bolja nego njemačka zato što je opuštenija. U Hrvatskoj možeš pitati susjeda ima li šećer ili mlijeko da ti posudi. Tvoj susjed zna sve o tebi i zato ti može pomoći. U Njemačkoj ljudi više misle na sebe, a manje na druge. U Hrvatskoj ljudi više misle na život, a ne samo na posao. Dalmatinci kažu: ako si bolestan ili pod stresom, idi u more i sve će biti bolje. U Hrvatskoj se uvijek daje poklon kad ideš u posjet ili nekoga nisi dugo bio. Kad je ljeti u Hrvatskoj smo uvijek vani, a u Njemačkoj pola-pola, pola dana kod kuće, pola vani. Ono što je dobro u Hrvatskoj je da ti svi kažu dobar dan i pitaju kako ti je u Njemačkoj.

Ivana Čaran, 8. r.

Ivan Krišnanić, 6. r.

Hrvatska je puno ljepša i ljudi su puno ljubazniji. U Hrvatskoj su gradovi puno manji i zato skoro svuda možeš ići pješice. U Njemačkoj su gradovi puno veći i zato ti je potreban javni prijevoz. Javni prijevoz je u Njemačkoj puno izgrađeniji. U Hrvatskoj škola ne počinje uvjek ujutro, a u Njemačkoj je tako. U Hrvatskoj poznaješ cijelu ulicu, a u Njemačkoj ne poznaješ toliko ljudi. U Njemačkoj imаш puno više mogućnosti provesti svoje slobodno vrijeme. nude se razne sportske aktivnosti. Osim toga postoje mnoga kazališta i muzeji koji nude posebne programe za djecu. Jelo u Hrvatskoj je puno bolje, ali u Njemačkoj možeš naći jela iz svih krajeva svijeta. U Hrvatskoj je puno mirnije i zrak je puno bolji.

Lovro Blažević, 6. r.

Ja imam priliku živjeti u obje države. U Njemačkoj tijekom školske godine, vidim jednu, a kako drugu zemlju. Kraj iz kojeg potječu moji roditelji zove se Bayern, malih brzih potoka i predivne šume. Način života ipak se dosta razlikuje od života u Njemačkoj. Ljudi se još uvijek više međusobno druže, okupljaju i ne posjećuju se toliko. Hrvati su otvoreniji, srađniji, pristupačniji, dok su Nijemci više zatvoreniji i puno više skloniji kritici. Kultura plesa i hrane isto je različita, ali ne previše. Što se tiče religije, tu smo slični, većinu stanovništva čine kršćani. Jedna i druga zemlja su članice Europske unije. Ukoliko gledajući i drugu zemlju.

Lea Habjanec, 7. r.

Intervju: Jakov Gojun

Jakov Gojun poznati je hrvatski rukometni igrač i član hrvatske rukometne reprezentacije od 2009. godine. Rođen je u 1986. godine u Splitu gdje je započeo svoju sportsku karijeru. Trenutno je naš sugrađanin jer igra u rukometnom klubu Füchse Berlin na poziciji lijevog vanjskog. U 8 godina s hrvatskom je reprezentacijom osvojio nekoliko medalja na svjetskim i europskim prvenstvima, a vlasnik je i brončane olimpijske medalje.

1. Kada ste počeli igrati rukomet i što je bio Vaš motiv za to?

Prvi moj sport je bio nogomet, trenirao sam u Hajduku. Cijela ulica je trenirala nogomet pa sam morao i ja! (ahaha)

Od prvog sam dana video da nisam za taj sport, bio sam jako visok i to me sputavalo. U 5. razredu osnovne škole imali smo učiteljicu Janković koja je bila dobra rukometica i tako nam je na tjelesnom dosta puta bio rukomet. Rukomet je bio sport koji mi se jako svidio, gdje je moja visina došla do izražaja i bio sam jako u prednosti naspram svojih vršnjaka. Onda sam se upisao u rukometni klub Brodomerkur i od tada pa do danas rukomet je bio moj život.

2. Tko Vam je bio uzor i imate li ga još uvijek?

Svako dijete ima nekog uzora, ja sam ih imao više, ali najveći uzor mi je bila naša hrvatska reprezentacija. Uvijek mi je bio san igrati za Hrvatsku i to mi se na kraju ostvarilo.

3. Koliko trofeja ste osvojili? Koji Vam je prvi, a koji najdraži?

Pa s Hrvatskom reprezentacijom sam osvojio 7 medalja, a prva mi je bila 2009. godine na Svjetskom prvenstvu u Hrvatskoj. Imam dosta uspjeha i s klubovima gdje sam do sada igrao (Zagreb, Madrid, Pariz i sada Berlin). Najdraža medalja koju sam osvojio je s Olimpijskih igara 2012. u Londonu, jer teško je doći do Olimpijskih igara, a još je ljepeš kada se popneš na postolje. :-)) Olimpijske igre su nešto najvrjednije što može postići jedan sportaš, a ja sam bio na dvije Olimpijade, tako da sam zadovoljan po pitanju toga.

4. Što je bilo najveće razočaranje?

Najveće razočaranje je bilo baš 2009. u Hrvatskoj gdje smo izgubili u finalu od Francuske. To je bilo moje prvo natjecanje s onom generacijom (Balić, Metličić, Valčić, Vori itd.) i svi smo očekivali da možemo doći do kraja, ali smo zapeli na posljednjoj stepenici. Sljedeće godine igramo Europsko prvenstvo u Hrvatskoj pa se nadam da ćemo uspjeti doći do kraja, tj. uzeti to zlato koje još jedino nedostaje hrvatskoj reprezentaciji.

5. Što je važnije u rukometu – pamet ili snaga? Zašto?

Rukomet je specifičan sport jer moraš imati sve da bi bio uspješan. Glava je tako potrebna jer moraš donijeti odluku u zadnjoj stotinki sekunde, a snaga je isto tako potrebna jer je rukomet dosta grub sport. Ako nisi dobro spremam, ne možeš izdržati sve napore. Tako da moraš imati sve da bi bio dobar rukometni igrač.

6. U kojim ste zemljama živjeli i kakve su u usporedbi s Njemačkom?

Živio sam u Madridu, Parizu i sada sam u Berlinu. Svaka zemlja je drugaćija i svaka ima svoju draž. Španjolci su slični nama Hrvatima, jako su druželjubivi i jako otvoreni, a Madrid je i klimatskim uvjetima sličan Dalma-

ciji. Francuze sam doživio na drugi način, oni su dosta zatvoreni, želete pričati samo francuski jezik i ne želete se baš prilagoditi ostalima (čest izuzecima). Tako je u Parizu, što ne znači da nisu drugačiji u drugim manjim gradovima jer Pariz je ipak veliki turistički grad.

7. Mi se u hrvatskoj školi trudimo što bolje naučiti hrvatski jezik i možemo reći da je prilično težak. Kako ste se Vi snalazili sa svim tim jezicima?

Upoznao sam dosta sportaša koji su učili hrvatski jezik i svi su rekli da je jako težak, navodno im je naša gramatika jako teška. Ja sam isto učio jezike kada sam dolazio u različite zemlje, a mogu reći da je francuski jako težak jezik, a španjolski i njemački sam dosta dobro naučio i nije mi bio baš neki problem. Bitna je volja i upornost, kao za sve.

8. Što mislite o sportašima koji ne pjevaju hrvatsku himnu?

Pa malo teško pitanje... Osobno mislim da svaki sportaš ima neki ritual prije utakmice, tako da nekim igračima možda odgovara mir prije utakmice, neki pjevaju, neki slušaju glazbu itd. Mislim da je to osobna stvar svakog pojedinca.

9. Što radite kada ne igrate rukomet?

Kada ne igrat rukomet većinom sam posvećen svojoj obitelji koja mi je velika snaga u svemu i mislim da ovo ništa ne bi bilo isto da nije njih. Svaki moj slobodan trenutak smo zajedno i uživamo u njemu. Imamo sreće da smo živjeli u velikim gradovima pa uvijek imamo opciju kamo ći.

10. Smeta li Vam što ste poznati?

Za svakog je sportaša to, u početku karijere, malo čudan osjećaj. Tako je i meni bilo, ali s vremenom se čovjek nauči na sve, tako i na to.

11. Koju glazbu najradije slušate?

Najčešće slušam našu domaću glazbu. Ona me nekako najviše ispunjava, ali isto se tako mogu dobro zabaviti uz stranu glazbu jer, kao što sam rekao, puno godina u inozemstvu čovjeka malo promjeni.

12. Puno Vam hvala što ste odvojili vrijeme za nas... Što biste na kraju poručili našim mladim Hrvatima u Berlinu?

Našim mlađima bih poručio da iskoriste ovo vrijeme koje provode u Berlinu, jer grad daje puno mogućnosti po pitanju školovanja, jezika i svega ostalog. Možda naši učenici u Hrvatskoj nemaju sve uvjete kao što vi imate u Njemačkoj i zato trebate sve iskoristiti da vam sutra bude lakše u životu. A za kraj – da ne zaborave našu Hrvatsku, svoje korijene i odakle dolaze jer Hrvatska je jedna od najljepših zemalja na svijetu.

Svim učenicima u Berlinu šaljem velike pozdrave i želim im puno sreće u njihovom školovanju!

Lijep pozdrav od Jakova Gojuna.

Pitanja su sastavili:
Fabian Bauer, Ivan Škarlo i Niko Vrban (6. r.)

Božićna priredba

Prosinac je mnogima najdraži mjesec, prepun je blagdana, slavlja, radosti i druženja s najmilijima. Svake godine božićna je priredba prilika da se sastanemo sa svojim dragim priateljima i da učenici svojim roditeljima daruju poklone čija se vrijednost ne može mjeriti novcem - sreću i veselje kroz pjesmu. Božićna se priredba ove godine održala 11. prosinca 2107. u prostorijama Hrvatske katoličke misije i bila je obogaćena promocijom knjige „Priča božićnih kolača“ Vlaste Morović, bivše učiteljice hrvatske nastave u Berlinu. Nakon promocije počeo je program kojim su učenici obuhvatili sve blagdane koje nam donosi prosinac – Svetog Nikolu, Božić i Novu godinu. Učenici su nam igrokačima i recitacijama prikazali dječje iščekivanje i užbuđenje prije dolaska svetog Nikole, radost i duh Božića, a poučili su prisutne o novogodišnjim običajima u Hrvatskoj. Osim blagdana, dotaknuli su i druge zimske radosti, poput uživanja u prvim pahuljama i pravljenja snjegovića. Najmlađi učenici otpjevali su i otplesali pjesmu „Padaj, padaj snježiću“. Na kraju priredbe zbor učenika hrvatske nastave otpjevao je pjesmu „Čestit Božić, dobri ljudi“, a voditelji Maria i Ivan svima su poručili da zadrže lijepo misli o zajedništvu, miru i ljubavi koje su im danas djeca prenijela i da ih čuvaju do sljedeće božićne priredbe.

Fotografije: Sonja Breljak

Filip, Angelina i Lana čistili su čizmice u igrokazu o Sv. Nikoli.

Što se na kraju zime dogodi snjegovićima rekli su nam Mirko i Antonio.

Antonio je recitirao Snjegovićevu pjesmu.

O iščekivanju Svetog Nikole recitirale su nam Ana-Marija i Lucia.

Iva i Jana su kupovale ideje za priču u neobičnoj prodavaonici.

O čemu razgovaraju kad se nađu Stara i Nova godina rekle su nam Marina i Helena.

Melani, Lara i zbor naših učenika otpjevali su Čestit Božić, dobri ljudi.

Najmlađi učenici plesali su i pjevali Padaj, padaj snježiću.

Mate i Mateo poučili su nas novogodišnjim običajima.

Snješku nije dovoljan samo snijeg. Što mu još treba, rekli su nam Dea i Dino.

Ana-Marija nam je recitirala Tihu noć.

Ante, Constantin i Marijela pripremili su zimske pitalice.

O tome koliko djeca vole snijeg recitirale su nam Iva i Patricia, a Stipe i Emilio o lijepom zimskom krajoliku.

Dan, Paulina, Viktoria, Samuel i Timon izveli su igrokaz Božićna noć.

Biljke i životinje Hrvatske

Kada govorimo o našoj domovini, često ističemo ljepotu i raznolikost njezine prirode. A u hrvatskoj raznolikoj prirodi nalazi se bogat životinjski i biljni svijet. Tu su mrki medvjed i vuk koji žive u šumama Gorskog kotara, ali i sredozemna medvjedica koja obitava u morskim dubinama. Hrvatska se može pohvaliti i brojnim endemskim vrstama, od kojih su najpoznatije velebitska degenija i čovječja ribica. Jedna je životinja pronađena u Dalmaciji po cijelom svijetu. Naravno, radi se dalmatinu ili dalmatineru, psu koji je svjetsku slavu stekao zbog crtanog filma „101 dalmatinac“. Iz Slavonije nam dolazi hrvatski ovčar, vješt čuvar stada ovaca. Čovjek svojim djelovanjem često uništava prirodna staništa divljih životinja pa i Hrvatska, kao i mnoge druge države, ima dugačak popis zaštićenih životinja. Na svima nama je odgovornost da čuvamo naše biljke i životinje kako bi i buduće generacije upoznale predivnog bjeloglavog supa i sredozemnu medvjedicu. Jer kako kaže mudra indijanska poslovica: „Čuvajmo Zemlju i prirodu, jer ih nismo naslijedili od svojih đedova i očeva, nego smo ih posudili od svojih potomaka.“

Vuk

vuk (*Canis lupus*) je vrsta pasa iz roda *Canis*. U svijetu postoje tri vrste vukova:

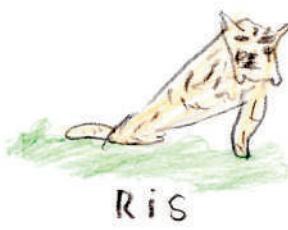
- sivi vuk
- crveni vuk
- abesinijski vuk.

U Hrvatskoj živi sivi vuk. Na popisu je ugroženih vrsta. Procjenjuje se da ih danas ima između 130 i 170. Oni stalno žive na području Gorskog kotara, Like i Dalmacije, odnosno na 32 % ukupne površine kopnenog dijela Hrvatske. Vukovi su društvene životinje koje žive u čoporima. Na vrhu svakog čopora je par alfa, mužjak i ženka. Odmah ispod njih po zapovjednom lancu je beta, a najniži vuk je omega. Vukovi prosječno žive od 8 do 9 godina.
Benjamin Weber, 8. r.

Dalmatinac

Josip Brdar, 3. r.

Ris

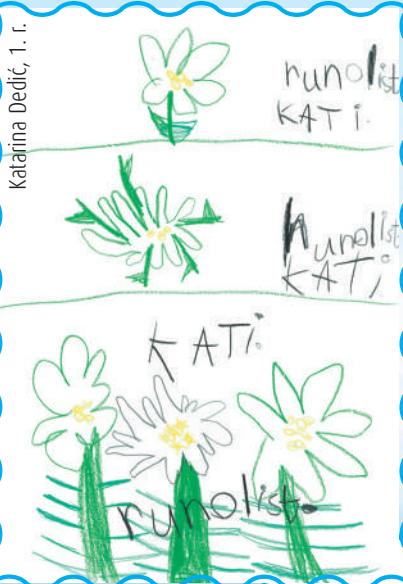
Hrvatski ovčar

10

Čovječja ribica

Čovječja ribica je endemična vrsta za područje Dinarija. Živi u podzemnim rijekama dinarskog krškog reljefa Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine te Crne Gore. Kod nas je ima u Istri, Lici, uz rijeku Krku te uz rijeke Cetinu i Neretvu. Tijelo je izduženo i jeguljasto. Bezbojna je jer joj nedostaje pigment. Glava joj je velika i na njoj su oči isprva vidljive, a kasnije ih prekrije koža i izvana se jedva vide. Hrani se vodenim račićima, ličinkama kukaca i mekušcima. Naraste od 23 do 25 cm.

Amalija Alicea, 8. r.

Luca Lilić, 5. r.

Mateo Linse, 4. r.

Velebitska degenija

Velebitska degenija je endemska biljka iz porodice Brassicaceae. Strogo je zaštićena vrsta, simbol Velebita i Hrvatske, nalazi se na kovanici od 50 lipa. Najrjeđa je biljka u Hrvatskoj. Raste na velebitskim planinskim točilima i u pukotinama stijena. Dosad je pronađena samo na tri mjesto. Dva su na južnom Velebitu, a treće je nalazište na srednjem Velebitu. Velebitska degenija je njezina i niska biljka. Cvjeta u mjesecu svibnju i lipnju. Ime lijepe žute cvjetove. Ime je dobila po mađarskom prirodoslovcu Árpádu von Degenu koji je otkrio degeniju 1907.

Ana-Marija Klišić, 6. r.

Sredozemna medvjedica

Sredozemna medvjedica jedan je od najugroženijih sisavaca na svijetu. Spada u vrstu pravih tuljana. Može biti dugačka više od 2 metra i teška do 300 kilograma. Živi u morskim špiljama na kamenitim obala-još oko 500, najviše na obalama Grčke, Turske i istočnog Atlantika. U Jadranском moru je poznata od najstarijih vremena i ima različita imena: dalmatinska medvjedica, morski fratar, morski čovik. U 19. stoljeću bila je rasprostranjena po cijelom našem Jadranu, ali se danas viđa jako rijetko, tek pojedine jedinke koje dolutaju iz Jonskog mora. Sredozemna medvjedica je strogo zaštićena vrsta, a kazna za njeno uznenimiravanje iznosi i do 80 000 kuna.

Lucia Luna Katić, 6. r.

velebitska
degenija

Marijana

Marijana Rapić, 1. r.

Male vukadići, 6. r.

obična kockavica.

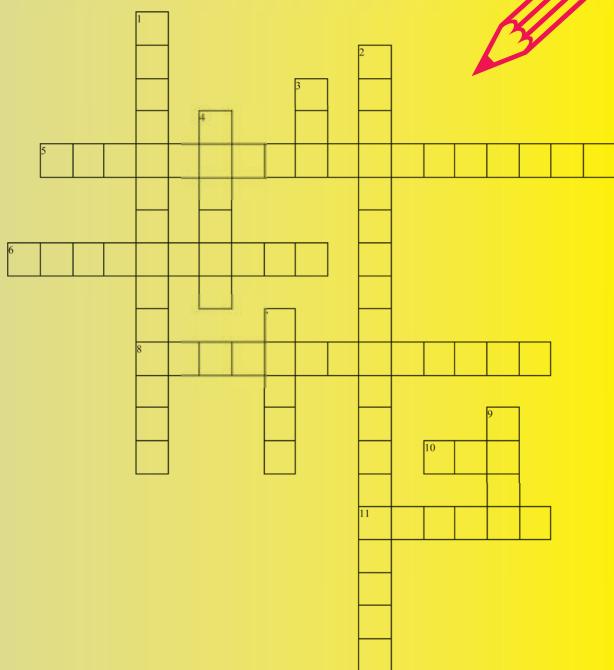
Eva Marija Kljajić, 1. r.

Okomito

1. Endemična podzemna životinja dinarskog krša.
2. Jedan od najugroženijih sisavaca na svijetu, poznata i pod nazivom "morski čovjek".
3. Strogo zaštićena velika zvijer, stalno prisutna na području Gorskog kotara, Like, Banovine, Dalmacije.
4. Redoviti stanovnik špilja, u filmovima pije krv i zalijeće se u kosu.
5. Hrvatski otok oko kojeg obitava dobri dupin.
6. Broj hrvatskih nacionalnih parkova.

Vodoravno

5. Endemska biljka koja raste samo na Velebitu. Nalazi se na kovanici od 50 lipa.
6. Hrvatski pas prepoznatljiv po bijeloj dlaci s crnim mrljama. Ime je dobio po jednoj hrvatskoj pokrajini.
8. Velika ptica grabljivica, obitava na otoku Cresu.
10. Životinja iz porodice mačaka, po njoj je NP Risnjak dobio ime.
11. Biljne i životinjske vrste rasprostranjene samo na određenom prostoru.

20 nastavaka priče „Neobična noć“

Marko je pisao zadaću do kasno u noć. Bio je vrlo umoran. Oprao je zube. Zaspao je čim je legao u krevet. Iz sna ga je probudila buka s ulice. Pogledao je kroz prozor i video... Ova je priča dobila 20 maštovitih nastavaka!

Marko je vidio meteorit koji je napravio veliku rupu u podu. Marko se prepao i htio odmah pokazati mami, ali nekako mu se učinilo krivo pa je otišao sam pogledati. Htio se ušutljati u hodnik, ali prvo je trebao proći kraj mamine i tatinе sobe pa kroz dnevni boravak. Nakon što je prošao tiho i polasno kraj njihove sobe, ušao je u boravak. Ali, gdje je ključ? Marko ga je svugdje tražio, ali nije ga mogao naći. Meteorit je vančekao, a Marko ga je htio naći prvi! Odjednom ga je video! Ključ je bio tu! Pored mamine nove knjige! Marko je trknuo po ključ, ali odjednom se poskliuzno! Bum! Ne! Možda ga je čula mama! Marko se polako digao, ali onda je čuo tihu, svijetli glas... „Marko? Što ti radiš?“ O, ne, Antonia se probudila. „Eh, ništa, vrati se odmah u krevet!“ odgovori Marko. „Djeco, što vi radite?“ NEEEE! Jos i mama!

„O, mama, mama...mi...“, kaže Marko.

„Daaaa?“ upita ih mama.

„Mi smo bili žedni pa smo se digli“, odgovorili su Marko i Antonia.

„Onda se napijte i u krevet“, kaže mama.

„Da, naravno!“ odgovorili su Antonia i Marko.

Nakon što su se Antonia i mama vratile u krevet, Marko je na silu popio punu čašu vode i opet otišao u dnevni boravak po ključ. Dobro da mu je palo napamet ono s vodom i da Antonia nije ništa rekla. Ako bi mami ispričao o tom meteoritu, ona bi odmah zvala neku službu da dođe po njega. Dakle, Marko je stigao u hodnik, uzeo cipele i otišao van na cestu. I tu je bio veliki crni meteorit. Na sredini puta. Marko je pogledao gleda li ga netko i približio se toj velikoj crnoj kugli. Bila je velika kao i Marko i on je se čak malo i bojao. Kratko je razmišljao da se vradi kući i ispriča sve mami i tati. Ali to nije mogao napraviti. Ne bi se isplatilo sve što je napravio za taj meteorit. Tako da je Marko skupio svu svoju hrabrost i dotaknuo meteorit. U tom trenutku sve zvijezde neba su zasvjetile i dale Marku poruku: TI SI DJEČAK ZVIJEZDA! OD OVOG DANA SI KRALJ NEBA! NE SMJEŠ NIKOME OVO ISPRIČATI! TO JE TVOJA TAJNA! DOGODIT ĆE SE ČUDNE STVARI, VIDJET ĆEŠ!

I odjednom, Marko je opet ležao u krevetu! Je li on to sanjao? Pogledao je kroz prozor i meteorit više nije bio tu. Ali rupa je! Znači nije sanjao. Sljedeće jutro cijela se ulica pitala zašto je tu rupa. Ali samo je Marko znao.

Jana Andrušić, 6.r.

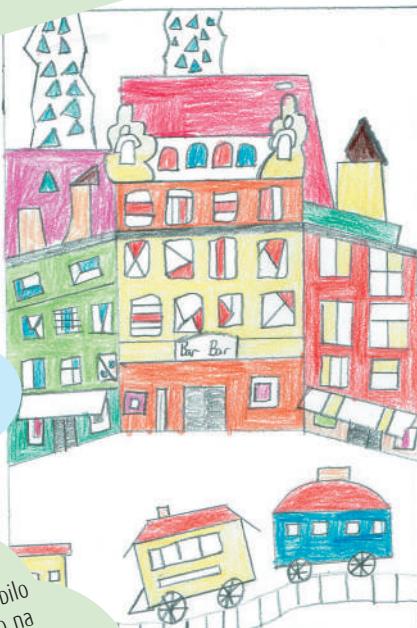
Robert Martinović, 1. r.

Marko je video helikopter uskrsnjeg zeca pun čokolade. Sve je pojeo i bio debeo.

Mateo Kainović, 1. r.

Marko je kroz prozor video leptira. Slijedio ga je i otišao na divno mjesto. Na tom divnom mjestu je bilo puno cvijeća i leptira. Marko je tamo malo spavao na travi ispod sunca. Par sati kasnije otišao je na igralište s prijateljima pa su jeli sladoled i onda je već bilo šest sati pa je otišao kući, oprao zube i otišao u krevet i čiča miča gotova je priča.

Matea Weight, 4. r.

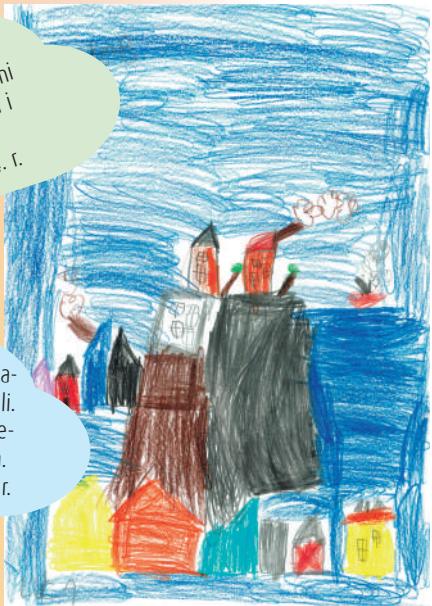
Loris Mikulandra, 6. r.

Marko je video lokomotivu Djeda Mraza. Ušao je u lokomotivu i vozio se cijelu noć.

Mijo Kainović, 2. r.

Marko je video avion. Izašao je van i sjeo u avion. U avionu je bio duh. Marko se prvo prepao, a onda je duh rekao: „Ne boj se, Marko, ajmo letjeti!“ Marko je pitao duha: „Kako znaš moje ime?“ Duh je rekao: „Ja znam svacije ime!“ Oni su se jako zabavili i kad se ujutro Marko vratio u krevet, nitko nije primijetio da je cijelu noć letio.

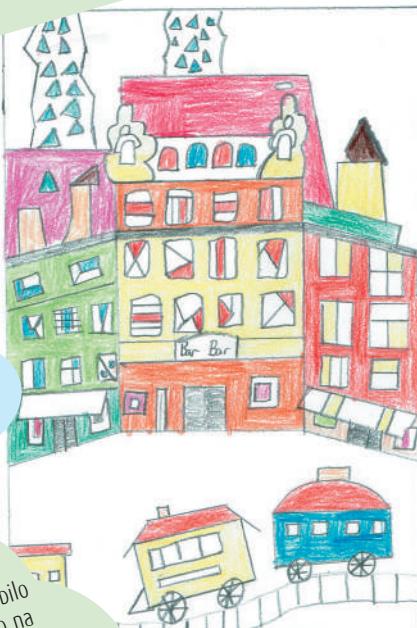
Josip Brdar, 3. r.

Luca Banović, 1. r.

Marko je video tornado i psa. Marko je mislio hoće li ili neće spasiti psa. Ipak je otišao van i spasio psa. Bio je jako hrabar i pas ga je jako volio. Postali su prijatelji. Marko je nazvao sve prijatelje i rekao im: „Stiže tornado, bježite!“ Zbog njega su se svi spasili.

Luca Lilić, 5. r.

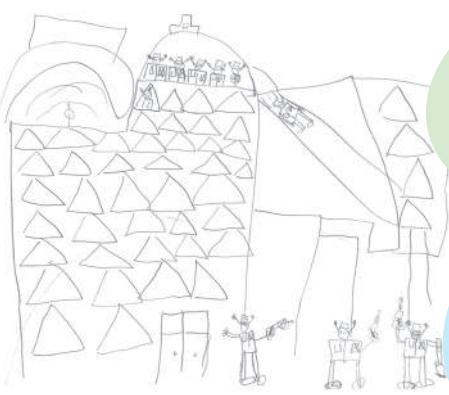

Julian Urban, 1. r.

Marko je bio u novom gradu. Bio mu je prekrasan cijeli novi grad. Obukao se i otišao van, kupio majicu, hlače i kobasicu. Nazvao je mamu i tatu i pitao: "Tata, možete li doći u grad, sve je novo i predivno?" Tata je rekao: "Sine, ja i mama moramo raditi, ali ti se zabavljaj." Antonio Mamić, 4. r.

Netko je cijelo vrijeme kucao na vrata. On se jako prepao, obukao tople stvari, skočio s prozora i otrčao odmah po tamnoj cesti na kojoj je bilo samo malo svjetla na putu. Puhalo je i bilo je jako hladno, ali bilo mu je tako vruće zbog toplog kaputa, topnih cipela i hlača. Odjednom je video čovjeka u crnoj kabanici koji je rekao: "Dodi sa mnom!" Marko je odmah otrčao doma i na kraju shvatio da je kucala njegova mama. Kucala je da vidi spava li već. Marko je naučio važnu lekciju: „NIKAD NEMOJ IĆI SAM VAN PO NOĆI!!“

Dino Crüwell, 1. r.

Nathalie Rinka, 3. r.

Marko je bio u duhu. Duh je rekao Marku: "Ubit ću te!" Duh je uzeo nož, a Marko je urikao. Otišao je kod mame. Mama je rekla: "Nema duhova!" Duh je opet došao i opet isto rekao Marku. Tad se Marko probudio i shvatio da je u svojem krevetu i da je sve bio san. Mateo Linse, 4. r.

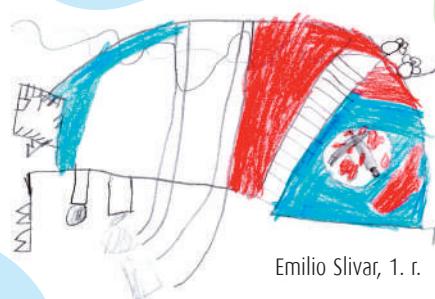
Marko je bio u svemiru. Vrata svemirskog tanjura su se otvorila i Marko je unutra video svojeg tatu. Marko je ušao u tanjur, štalo neke ruke i tada su poletjeli. Međutim, brzo su ostali bez benzina. Jedva su došli do benzinske stanice na Mjesecu gdje su kupili benzin i nastavili dalje. Mirko Mamić, 6. r.

Marko je bio u avionu. Ušao je u avion i otišao u Hrvatsku na feriju i išao na plažu.

Ante Bašić, 3. r.

Marko je bio u Valentine i pitao je: "Što radiš vabi?" Valentine je odgovorila: "Tražim tebe, ja sam radila cijeli dan u Douglasu." "A, ok, idemo kući", rekao je Marko. Otišli su kući i spavali 1000 godina.

Iva Nakić, 4. r.

Emilio Slivar, 1. r.

Marko je bio u svemiru. Vrata svemirskog tanjura su se otvorila i Marko je unutra video svojeg najboljeg prijatelja Luka. Rekao mu je "Hello!", otrčao van i tada je video kako njegov prijatelj Luka brzo raste i postaje div! Luka ga je u ruku i digao na oblak. Na oblaku je bila druga Lukina kuća i neka figura od stakla i sakrio se u štalu na oblaku. Marko je čuo da nešto puca, kao što je bio u zadaći.

Marko je bio u svemiru. Otrčao je van i sakrio se u kanalizacijski otvor. Kad je izvanzemaljac otišao u neku kuću, Marko je brzo ušao u svemirski brod. Izvanzemaljac se potajno došao do Marka i stavio mu vreću na glavu. Marko se onesvijestio i dugo spavao. Probudio se na Marsu. Oko Marka je bilo puno rupa u podu koja vodi u garažu sa svemirskim brodovima. Uzeo je jedan brod i vratio se na Zemlju.

Anton Bauer, 3. r.

Marko je bio u helikopteru uskrsnjeg zeca. U helikopteru je bilo puno životinja. Konji, pas i tri mačke. Marko se igrao s njima cijelu noć i odveo ih doma. Postali su njegovi kućni ljubimci. Uskrsni zec mu je svake nedjelje dao čokoladu, a ne samo na Uskrs. A na Uskrs je Marko dobio puno, puno čokolade.

Marijela Bašić, 2. r.

Vidio je vodopad! U njemu je našao novac. Išao je kući i mama ga je pitala odakle mu novac, a on je rekao: "Iz vodopada!" Sljedeći dan kupio je jedan VW.

Constantin Goracy, 4. r.

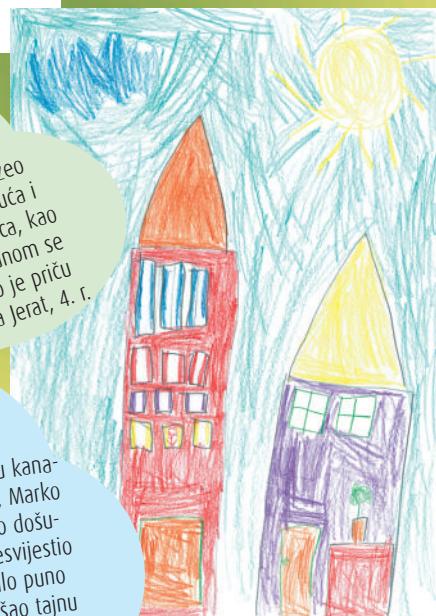
Dea Crüwell, 1. r.

Marko je bio u meteorit i brzo probudio roditelje. Oni su upozorili sve susjede. Sljedeće jutro meteorit je postao hladan i ljudi su ga pomaknuli bagerom. Ostala je velika rupa od koje su susjedi napravili bazen.

Ana Lončar, 5. r.

Marko je bio u velikom tornadu. Probudio je mamu i brzo su pobegli.

Niko Sučić, 5. r.

Ana Batinčić, 1. r.

Padopriče

Godišnji odmor planirali smo provesti u Hrvatskoj. Htjeli smo ići sve do Dubrovnika, ali se naš automobili pokvario. Palo nam je na pamet da naš prijatelj ima dva automobila i da ga možem pitati da nam jedan posudi. Prijatelj je rekao da ne može. Nama je pao mrak na oči. Bilo nam je jasno da je naš plan pao u vodu.

Mato Čabralja, 6. r. i Benjamin Weber, 8. r

Što sve pada? Svi smo mi najmanje jednom pali s bicikla, a mnogo puta su nam na pamet pale svakakve gluposti. Kad je netko zburjen kaže se da je pao s Marsa, a kad nas nešto naljuti znamo reći da nam je pao mrak na oči. U padopričama padaju još mnoge druge stvari!

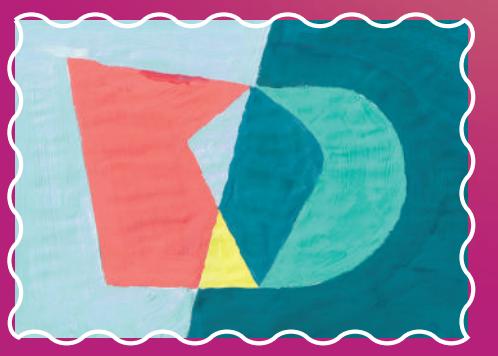
Mateo Duvnjak, 1. r.

Ana Brđić, 2. r.

Ivana Vojević, 7. r.

Sipe Šličić, 2. r.

Uka Duvnjak, 2. r.

Gabrijela Diopulija, 4. r.

Bilo je vrijeme zimskih rasprodaja i Leni je pala na pamet da bi mogla otiti u šoping. Otišla je u svoju omiljenu trgovinu. Odmah joj je upala u oči jedna crvena majica. Ali u taj čas netko je bio brži i uzeo majicu. Pao joj je mrak na oči jer je ostala bez majice koja joj se jako sviđala. Skoro je pala u plać, toliko je bila tužna. Prišla joj je prodavačica i pitala u čemu je problem. Lena joj je sve ispričala, a prodavačica joj je rekla da imaju još jednu takvu majicu. Kada je to čula, Leni je pao kamen sa srca. Na kraju tog napornog dana gotovo je padala s nogu, ali je zaključila da joj je šoping dobro pao.

Lucia Luna Katić, 6. r. i Ana-Marija Slišković, 6. r.

Marijana Rapić, 1. r.

Bit će dan kao i svaki drugi. Barem sam tako mislila kad sam se probudila. Spremila sam se i otišla u školu. Putem mi je pala na pamet da pišemo test iz povijesti. Kad sam dobila test, nisam ništa znala, kao da sam pala s neba. Htjela sam to što prije zaboraviti i nakon škole otiti u šoping s prijateljicom, ali to je palo u vodu jer ona nije imala vremena. Na putu kući u izlogu nekog dućana pala mi je u oči lijepa plavo-bijela jakna. Htjela sam je kupiti, ali nisam imala dovoljno novaca. Kad sam došla kući, saznala sam da nam je pas uginuo, a baka je pala u plać. Dan mi je bio baš težak i ništa mi nije išlo od ruke. Uzela sam telefon, nazvala svoju najbolju prijateljicu i sve joj ispričala. Nakon toga osjetila sam veliko olakšanje kao da mi je pao kamen sa srca.

Matija Tokić, 8. r.

LJETNI IZAZOV – SVJETLOPRIČA

Kad na semaforu svijetli zeleno, smijemo preći ulicu. Na morskoj pučini ne postoje semafori, nego svjetionici kojima upravljaju svjetioničari. Svijetle i neke životinje koje imaju organe za bioiluminiscenciju, poput krijesnica. U domu imamo žarulje, a male lampice svijetle na pećnici i perilici rublja. Mnogo je još primjera što sve svijetli, a ti ih se pokušaj sjetiti i napiši svoju svjetlopriču!

TIGAR vegetarijanac

Tigар vegetariјанац kratка је прича Paje Kanižaja о тигру који није баš типичан тигар. Tigар из ове приче није крволовач нега, баš напротив, воли дјече и жели се с њима играти. Међутим, дјече га се боје, као уосталом и сваког тигра. Tigар се није жељио помирити са својом судбином и одлучио је потрајти savjet kod мудре сове. Sova му је savjetovala да постане vegetarijanac kolико god чудно било da jedan opasan tigar prestane jesti meso. Ideja mu se u početku nije svidjela, ali kad je tigар shvatio da mu je to jedina šansa da постане priјателј djece, meso је zamijenio voćem i povrćem. Zadatak učenika bio је prenijeti priču o tigru vegetariјанцу u strip!

TIGAR U ŠUMI

STRIP: TIGAR VEGETARIJANAC

Mile Brzović, 6. r.

Mate Vukadin, 6. r.

Helena Piteša, 4. r.

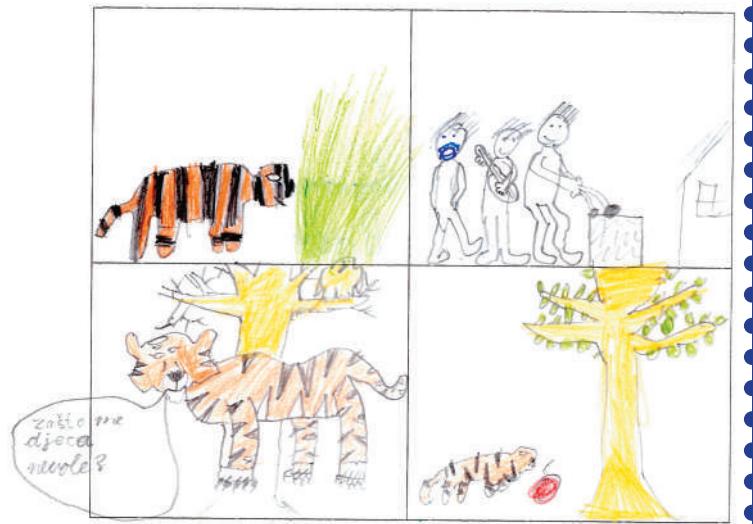

Jana Andrušić, 6. r.

STRIP: TIGAR VEGETARIJANAC

Anton Bauer, 3. r.

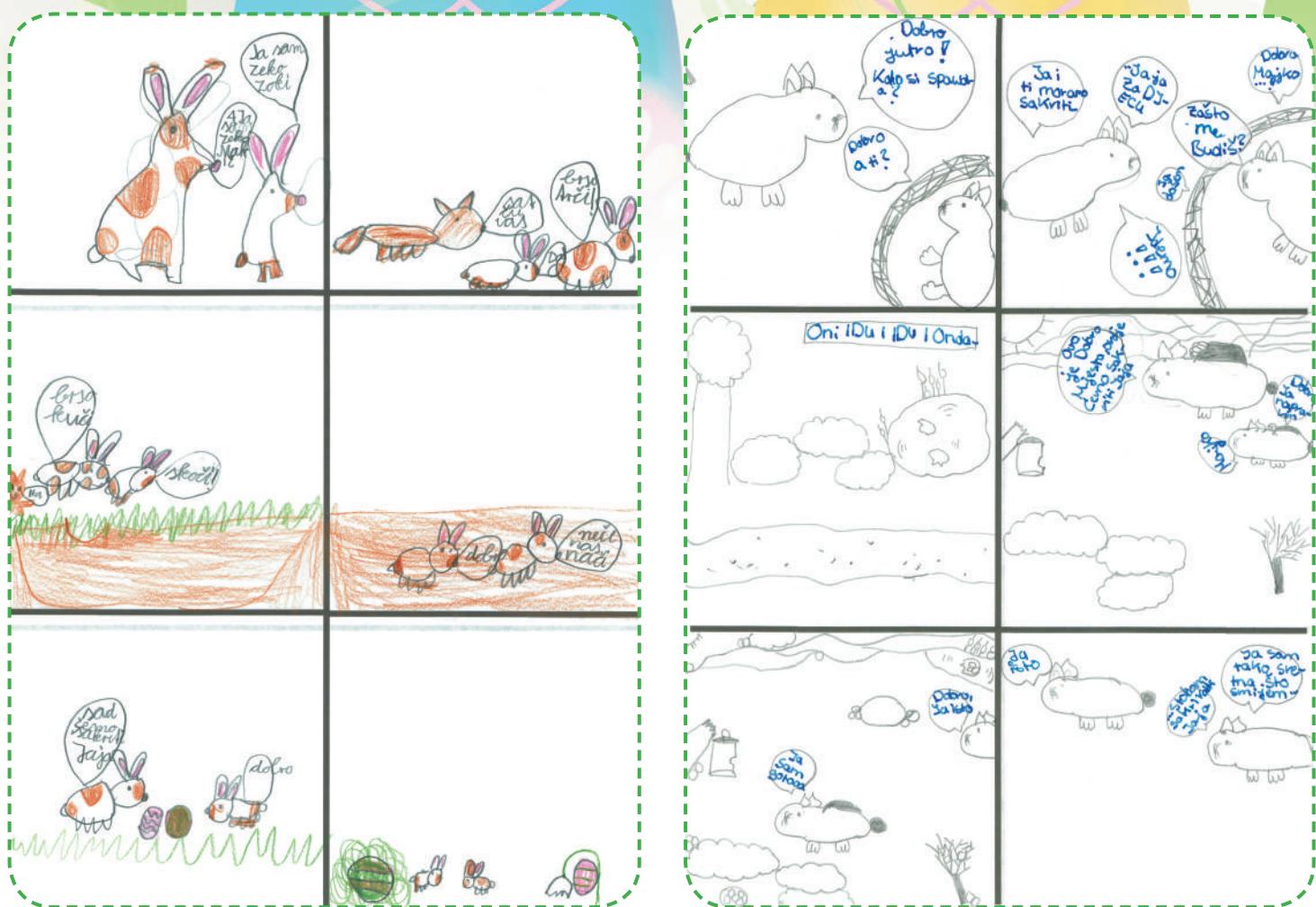

Uskrs u stripu i slici

Uskrs je najveći katolički blagdan.
Svi mu se radujemo, bojimo
pisanice i tražimo jaja koja je
sakrio uskršnji zec. Dogodovštine
i probleme uskršnjeg zeca učenici
su prikazali stripom.

Filip Renić, 1. r.

Magdalena Ćavar, 3. r.

Ilijana Franjić, 3. r.

Ivan Škaro, 3. r.

Književni susret s Androm Marić

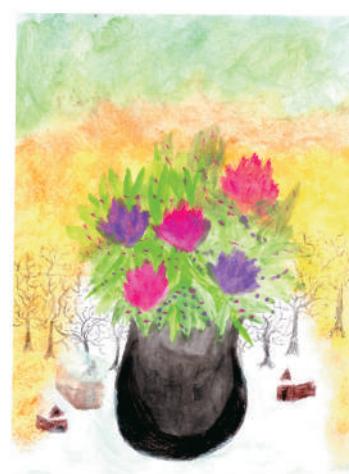
U petak, 21. travnja 2017. u Veleposlanstvu RH u Berlinu održana je izložba likovnih radova učenika hrvatske nastave pod nazivom „Hrvatski slikari u dječjim očima“ i književni susret sa svestranom umjetnicom Androm Marić. Na samom je početku u ime Veleposlanstva izuzetno velik broj prisutnih roditelja i djece pozdravio opunomoćeni ministar Ante Cicvarić, a koordinatorica hrvatske nastave Gordana Kešina kazala je nekoliko uvodnih riječi o izloženim radovima. Učenici su ove godine imali zadatak uzeti kistove, pastele i bojice u ruke i pokušati slikati kao najpoznatiji hrvatski slikari. Šezdesetak učeničkih radova obuhvatilo je hrvatsko slikarstvo od 19. stoljeća, preko svjetski priznate hrvatske naive i apstraktнog slikarstva do suvremene umjetnosti. Edo Murtić, Vasko Lipovac, Vojo Radoičić, Ivan Generalić i Vlaho Bukovac samo su neki od velikana hrvatskog slikarstva koji su inspirirali učenike. Okruženi pravim malim replikama remek-djela hrvatskog slikarstva posjetitelji su sudjelovali u promociji dječjeg romana „Afra“ i razgovoru s autoricom Androm Marić. Anda je poznata hrvatska pjevačica, voditeljica i književnica, a u Berlinu je predstavila svoj prvi roman za djecu koji je izdan 2014. „Afra“ je roman o suvremenome roditeljstvu, izazovima prijateljstva, samopouzdanju, različitosti i hrabrosti. Neposredna, vedra i srdačna u komunikaciji, Anda je toplim nastupom djecu lako pridobila za razgovor o prijateljstvu, školi, provođenju slobodnoga vremena... Druženje je proteklo u ugodnoj, opuštenoj atmosferi, a posebne je simpatije izmamila djevojčica Gita koja je utjelovila Afru. Naša zagrebačka gošća pokušala je djeci prenijeti svoju ljubav prema knjigama i čitanju, iz koje se napisljeku rodila i ljubav prema pisanju. Anda je puna planova za budućnost i ne krije književne ambicije. Najavila je skoro izlazak novoga romana „Tajna Zmajskog mosta“, piše treću knjigu pod radnim naslovom „Zovem se Pusa“, a velika joj je želja ući u školsku lektiru.

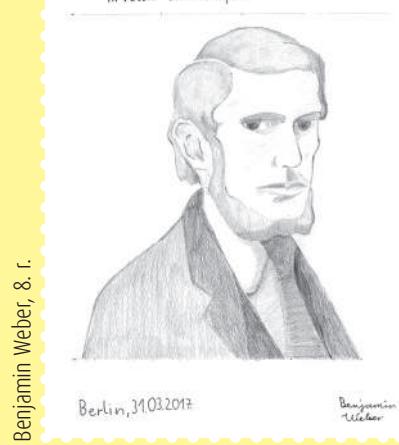
Anda Marić u razgovoru s djecom.

Anda Marić i Gita koja je odlično glumila Afru.

Andrea Kotarac 8. r.

Andjela Franjičević, 9. r.

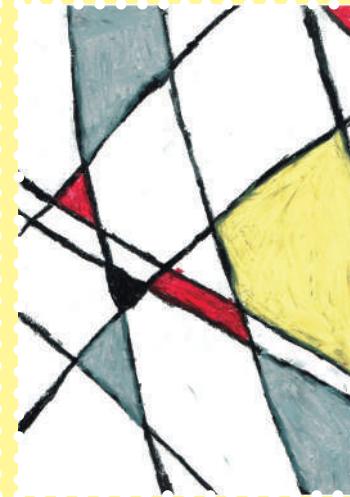
Lana Gansemer, 10. r.

Laura Ivandić, 6. r.

Luka Sušilović, 6. r.

Mia Glavurdić, 7. r.

Kristian Vujević 3. r.

i izložba učeničkih likovnih radova „Hrvatski slikari u dječjim očima“

Andja Marić: Svi smo mi po nečemu drugačiji od drugih i upravo zbog toga smo vrijedni!

Vi ste voditeljica, pjevačica, a danas smo vidjeli i čuli i spisateljica. Kako ste se odlučili za tako raznovrsna zanimanja i s čime ste prvo počeli? Prvo sam se počela baviti manekenstvom i poslije sam shvatila da bih zapravo htjela sve isprobati. Jedino još nisam glumica, ali bih i to voljela biti jednoga dana.

Što Vam je od toga najzanimljivije, tj. što vas najviše ispunjava?
Volim sva svoja zanimanja, tako da ne mogu reći što mi je najzanimljivije.

Kada ste počeli s pisanjem knjiga?

Počela sam pisati knjige kada sam se razboljela. Kako nisam više mogla pjevati, htjela sam svejedno biti kreativna pa sam počela pisati "Afru", s jednim okom i jednim prstom jer sam imala velikih problema s vidom.

Pročitale smo da ste kao dijete imali nadimak Slovojed. Kada ste i kako zavoljeli knjigu i koje su Vam knjige bile najdraže u djetinjstvu?

Kao dijete sam najviše voljela čitati knjige Ivana Kušana. Najviše sam voljela romane o Koku i njegovim pustolovinama. Zbog toga mi je bilo veliko zadovoljstvo, što je baš Ivan Kušan bio taj koji je prvi pročitao moju knjigu. Nije me bilo strah da bi on možda mogao odbiti pročitati knjigu. Već dok sam se bavila manekenstvom sam naučila da nije važno ako te netko odbije. Bitno je nastaviti dalje, jer i 100 NE ne znači NE. I isplatilo se jer se Ivanu svidjela knjiga.

Kako ste došli do ove priče, je li Vas nešto potaknulo, neki događaj ili iskustvo u životu?

„Afru“ sam upoznala kad sam bila mala. Ona je, naime, bila moja izmišljena prijateljica. Prizvala sam je k sebi jer sam uvijek htjela imati malenu prijateljicu koja će mi sjediti na stolu dok pišem zadaću ili sjediti na gumici i šaptati mi za vrijeme testa.

Koliko Vam je vremena trebalo da napišete "Afru"?

Trebalo mi je oko dva mjeseca da napišem roman. Jednom kad sam krenula, išlo je jako brzo.

Možete li nam na kraju intervjeta izdvojiti najvažniju poruku koju ste htjeli prenijeti svojim romanom?

“Afra” je zapravo priča o različitosti. Svatko na ovome svijetu je drugačiji, svi smo mi posebni i jedinstveni, ne postoji nitko tko je baš poput nas. I u toj različitosti je ljepota. U romanu se govori i o samopouzdanju – morate vjerovati u sebe, jer svi su ljudi jedinstveni, prekrasni i vrijedni.

Intervju vodile Helena Štefanac, 8. r.
i Antonia Štefanac, 11. r.

Valentina Horvat, 11. r.

Lucijana Burazin, 12. r.

Leona Sabrina Wegener, 2. r.

Ana-Lena Udovčić, 5. r.

Angelika Čavar, 2. r.

Laura Čabrijač, 2. r.

Sreća i tuga

Ja sam sretan kad su praznici,
a tužan kad moram raditi zadaču.

Antonio Mamić, 4. r.

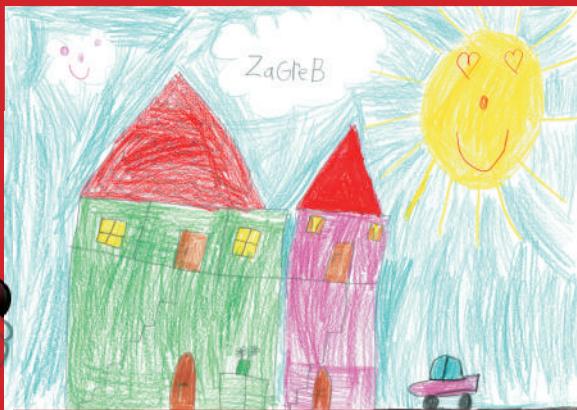
Ja sam sretna:
 - kad su praznici
 - kad idem u Hrvatsku
 - kad imam rođendan
 - kad sam slobodna
 - kad mogu raditi što god želim
 - kad gledam TV
 - kad jedem čips i kokice.

Lucija Repušić, 5. r.

Ja sam sretan kad
se mogu igrati na mobitel.
Sretan sam kad imam rođendan
i kad je Božić.

Mateo Linse, 4. r.

Marta Vukadin, 1. r.

Ja sam sretna kad se igram
s mojom prijateljicom.

Emilija Batinić, 4. r.

Sretna sam kad igram tenis, pjevam,
idem na more, kad se igram s prijateljicama
i kad smo svi zdravi i veseli. Tužna sam kad me netko
gnjavi, isključuje i kad se nitko sa mnom ne želi
igrati, kad me boli i kad netko umre.

Lana Klišanin, 3. r.

Antonio Silov Tepić, 3. r.

Sretnim me čini kad sam zdrav i kad su moji
roditelji zdravi, kad dobijem dobru ocjenu u školi
i kad se igram sa svojim prijateljima. I još puno toga...
Tužan sam kad je netko bolestan i kad netko umre,
kad dobijem lošu ocjenu, kad tata i mama viču
na mene i kad imam neki problem.

Ivan Čolak, 3. r.

Helena

Helena

Ja jako volim čitati. Kad čitam zanimljive
knjige, sretna sam. Sretna sam kad u igri
mogu biti stroga učiteljica. Ljuta sam i tužna
kad trebam pospremiti svoju sobu jer to ne volim.
Tužna sam kad sam bolesna, kad imam zabranu
gleđanja televizije i kad zbog nečeg naljutim
mamu i tatu.

Magdalena Čavar, 3. r.

Ja sam sretan kad imam rođendan i kad su ferije.
Niko Sučić, 5. r.

Ja sam sretan kad radim parkour i kad mogući u Jumphouse. Sretan sam kad mogu igrat Minecraft na Playstationu s prijateljima. Sretan sam kad sam gotov sa zadaćom i kad mogući na Tae Kwan Do.
Luca Lilić, 5. r.

Luca Lilić, 5. r.

Luca Lilić 5 b

Ja sam sretan kad igram košarku, kad nema škole i kad mi netko nešto pokloni. Bio sam tužan kad sam slomio obje ruke i sam nisam mogao ništa raditi jer su obje bile u gipsu. Tužan sam kad netko umre i kad se nitko ne želi igrati sa mnom.
Josip Tokić, 4. r.

Ja sam sretan kad imam rođendan i kad dobijem sladoled i čokoladu.
Bruno Penić, 5. r.

SREĆA

TUGA

Emilija

Batinčić

4a

Ja sam sretna kad igrat nogomet i kad se igram s drugima. Sretna sam kad su Bruno, Lucija i Helena kod mene. Ja sam sretna kad gledam televiziju i jedem čips. Ja sam sretna kad ne moram nositi roze stvari. Ja sam sretna kad se smijem.
Marina Vukadin, 5. r.

Ja sam sretna: kad je Božić, kad imam rođendan, kad igrat nogomet i kad ne moram raditi zadaću. Ja sam sretna kad sam sretna.
Helena Piteša, 4. r.

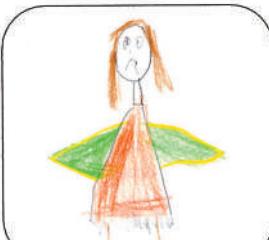
Ja sam sretan: kad imam rođendan, kad dobijem psa, kad imam školu, kad vidim psa, kad sam u Hrvatskoj, kad dobijem mobitel i kad sam kod kuće.
Antonio Silov Tepić, 3. r.

Ja sam sretna kad idem u školu i kad imam rođendan.
Mia Jurić, 3. r.

SREĆA

TUGA

Valentina Weight, PŠ

Puno me stvari čini sretnim. Kad sam kod tate za vikend i onda zajedno kuhamo. Kad su ljetni praznici jer ne idem u školu. Onda idemo u Hrvatsku. Tamo je uvijek lijepo vrijeme, mogu plivati i igrati se cijeli dan. Sretan sam uvijek kad se družim sa svojim prijateljima.
Loris Mikulandra, 6. r.

Postati pjesnik

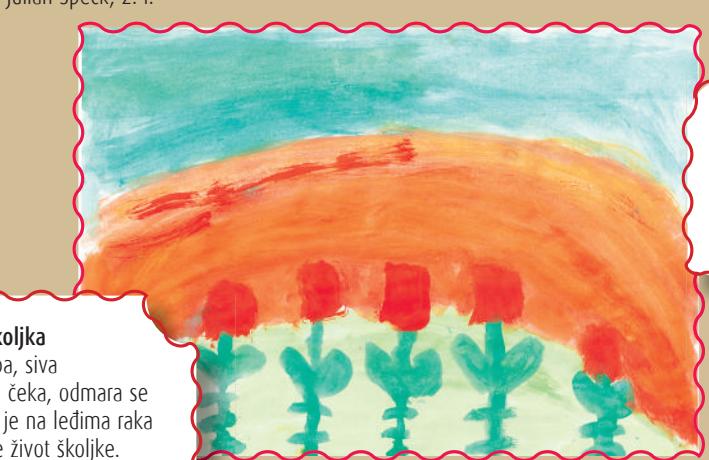
S koliko su godina poznati pjesnici napisali svoje prve pjesme? S koliko godina dijete može sastaviti prve stihove? Neki od naših malih pjesnika idu tek u treći razred. Pjesme koje su napisali zovu se činkvine, a to su talijanske narodne pjesme koje imaju neka pravila koja nam olakšavaju početničke korake u pjesništvu. Nakon što pročitate činkvine naših učenika, uzmite olovku u ruke i probajte napisati svoje stihove! Možda u vama cijelo vrijeme čuči pravi pjesnik!

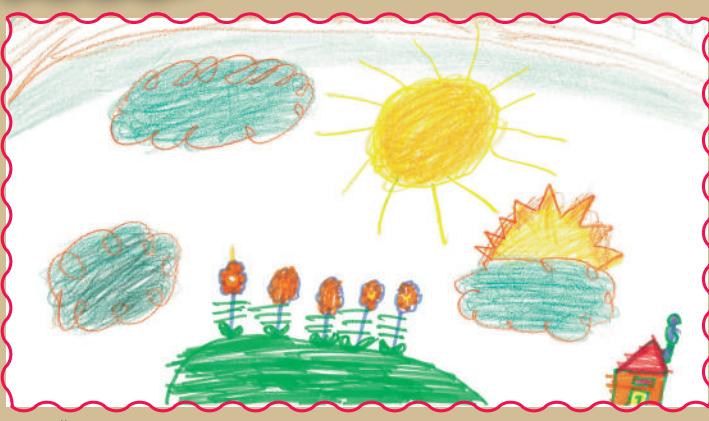
Zvijezda
Bijela, žuta
Leti, sjai, dolazi
Može hodati kao ja.
To je zvijezda.
Ana Livaja, 4. r.

Ljeto
Lijepo, toplo
Miriše, sjaji, grije
Meni je lijepo.
Ljeto, hoću da dođeš.
Danija Vlahović, 5. r.

Plaža
Lijepa, velika
Igra se, kupa se, spava
Ona je puna ljudi.
Volim tamo biti.
Liam Jantke, 4. r.

Valovi
Veliki, plavi
Plivaju, špricaju, pjevaju
Oni žive u moru.
Lijepo je biti val.
Samuel Kljajić, 3. r.

Ivana Bilogrević, 4. r.

Sunce
Vruće, žuto
Sja, grije, svijetli
Ljepo naše Sunce.
Ja ga volim.
Paulina Olujić, 3. r.

Zvijezda
Sjajna, lijepa
Sjaji, svijetli, pada
To je najbolje.
Zvijezdo, daješ mi svjetlo.
Ana-Marija Šimić, 4. r.

Matea Katarina Bogdanović, 2. r.

Brodovi
Brzi, veliki
Plivaju, voze, donose
Mogu brzo ploviti.
To su brodovi.
Ivano Aračić, 3. r.

Andželko Crnogorac, 3. r.

Plaža
Lijepa, puna
Kupa se, sunča se, pliva
Ja volim biti na plaži.
Mara Baćak, 3. r.

Galeb
Malen, bijel
Leti, hoda, plovi
On je u zraku.
Pada na ribu.
Luka Čaran, 5. r.

Antonia Latić, 5. f.

Angelina Ličanin, 3. r.

Brodovi
Glasni, veliki
Dime, putuju, prevoze
Oni su važni.
Brodovi, ja vas volim.
Dajan Vlahović, 3. r.

Lana Klišanin, 3. r.

NAPIŠI SVOJU ČINKVINU!

1. stih - imenica kojom opisujemo temu pjesme _____

2. stih - dva pridjeva koji opisuju imenicu iz 1. stiha _____

3. stih - tri glagola _____

4. stih - jednostavna rečenica kojom izražavamo
osjećaje vezane uz temu _____

5. stih - sažetak _____

Moji djed i baka

Moja baka se zove Manda Ličanin. Baka ima 62 godine. Ona ima kratku crnu kosu. Srednje je građe, nije debela, ali nije ni mršava. Visoka je otprilike kao i ja. Kada smo kod nje u Novoj Subockoj, stalno je nasmiješena, dobra i stvarno nas voli. Volim biti kod bake zato što smijem voziti traktor i mogu biti kod rođaka.

Antonio Ličanin, 5. r.

To je moja baka Danica

Od
Danice
Čeko

Anna-Maria Čeko, 2. r.

Moj djed se zove Ante Olujić i ima 70 godina. Živi u Böblingenu s mojoj bakom. Ima četvero djece. Prvo ima 43 godine. Moj tata je blizanac. On i njegov blizanac imaju 42 godine, a zadnje 37 godina. Moj djed ima sijedo-smeđu kosu i ima tamnu kožu od sunca. Ima bicikl i tri auta. On puno gleda vijesti i filmove s tučnjavom. Ne voli kad se za ručak ne pojede sve.

Dan Olujić, 4. r.

Moja baka se zove Ružica. Ona ima 67 godina i voli se sa mnom igrati. Mi se puno igramo. Ima kratku i sijedu kosu. Ona je ljubazna. Ja nju jako volim.

Paulina Olujić, 3. r.

MOJ DJED RUDOL

Adrian Weber, 1. r.

Moj djed se zove Jozo. On ima 69 godina i sijedu kosu. On voli pušiti. Djed ima auto i svaki dan me vozi u školu. Kupio mi je tri lančića, a prije i sladoled. Ja ga volim!

Tereza Rapić, 3. r.

Moja baka se zove Jelica, a moj djed se zove Bože. Djed ima 69 godina, a baka 63 godine. Baka voli šiti i plesti, a djed uvijek nešto radi. Djed je prije radio na baušteli i gradio ceste. Igrao je nogomet u jednoj hrvatskoj ekipi i osvajao pokale. Kad sam ja kod đeda i bake, uvijek se igramo. Sestru i mene vode na igralište, a kad dođemo kući, kuhaju nam sve što sestra i ja poželimo.

Nikolina Bralo, 3. r.

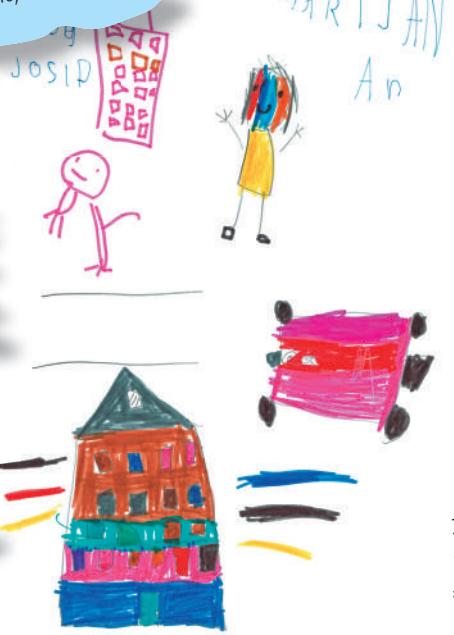
Ivano Linse, 1. f.

Moj djed se zove Ivan. On ima 72 godine. Voli se voziti biciklom. Mi igramo nogomet.

Dajan Vlahović, 3. r.

Moj djed se zove Josip i ima 76 godina. On nema kosu. Živi u Hrvatskoj i ima rođendan 17.3. Meni je moj djed tako lijep.

Mara Baćak, 3. r.

Marijan Baćak, 1. f.

Emilia Balzer, 2. r.

Mila je moja prabaka,
ona je koraka spora i laka.
89 godina ima i na sijedoj kosi
uvijek punđu nosi.
Ona živi u Splitu,
to je, kažu, najljepši grad na svitu.
Rijetko je viđam jer daleko živi,
volim s njom šetati po splitskoj rivi.
Gabrijel Vuletić, 4. r.

Mara Pejić, 2. r.

Ime moje bake je Jela. Ona je niska i izgleda lijepo. Ima crvenu kosu.
Mi volimo igrati Uno. Moja baka ne živi u Berlinu, ali je sada tu.
Andreja Maduna, 5. r.

Moja baka se zove Mara Djedović. Ona živi u Hrvatskoj, u Otoku i mi smo preko ljeta kod nje. Ja ne znam koliko godina ima. Ona je dobra i mi pričamo puno. Ima obojanu kosu u crnu ili smeđu boju. Uvijek nosi crnu robu. Ona ima veliki vrt s povrćem. Moja baka kuha za nas.
Tatjana Weber, 5. r.

Imron Olujć, 1. r.

Moj djed se zove Mate Franjić. On se s nama igra i nekad ide na igralište. On ima (to mislim) 67 godina. On vozi auto Mercedes. Kupuje mi ako nešto hoću i može voziti bicikl. Radio je na bašteli. On je dobar i lijep.
Moje bake se zovu Janja Franjić i Smilja Blanuša. One igraju karte, Čovječe ne ljuti se, igraju se sa mnom i idu van. One imaju (to mislim) 65 i 76 godina. Isto mi nešto kupe ako hoću. One su tako ljubazne i lijepe.
Ilijana Franjić, 3. r.

Moj djed se zove Diko. On ima 66 godina i nosi crnu jaknu. Ima bijelu kosu i ima malo kose. Često nosi crne hlače i bijele cipele. On voli sa mnom igrati nogomet.
Ivano Duje Brćić, 4. r.

Maria Vukadin, 1. r.

Moja njemačka baka i moj njemački djed zovu se Karin i Peter Rinka. Baka ima 68, a djed 69 godina. Mi živimo s njima u jednoj kući u Königs Wusterhausenu. Baka i djed su na prvom katu, a mi smo u prizemlju. Baka ima plavu kosu i plave oči i jako je lijepa. Djedova kosa je bijela. Djed radi puno na kompjuteru, a baka voli sport (jogu). Oni paze na mene kad mama i tata nisu kod kuće. Ja njih puno volim.

Moja baka Ivka je Hrvatica. Ona se preziva Piljić. Još malo pa će imati 80 godina. Baka živi u Frankfurtu na Majni. Trenutno je u Trogiru, na odmoru. Baka Ivka je niska i malo deblja. Voli šalu i puno se smije. Ja nju puno volim.
Nathalie Rinka, 3. r.

Jacqueline Geraldine Vollmer, 3. r.

Moja baka se zove Dragica. Ona je dobra zato što se sa mnom igra. Ima smeđu kosu. Moja baka ima 69 godina. Ona živi u Berlinu. Ona kuha dobro i volim njene špagete. Moja baka je slatka. Ona meni sve kupi.
Marta Čosić, 3. r.

Moja baka se zove Rosanna. Ona ima sijedu kosu i jako voli čitati. Kad čita, nosi naočale. Moja baka voli igrati Forza 4 i karte.
Lucia Billia, 3. r.

Katarina Dedić, 1. r.

Luka Bogdanović, 2. r.

Mila Čosić, 1. r.

Moj djed Ante ima 70 godina i živi u Zadru. Ja volim ići u Zadar i djeda vidam svako ljeto. On voli kad s njim idem u crkvu. Često zajedno idemo u kupovinu, a poslije u grad na pizzu.
Antonia Franjićević, 6. r.

Moj djed se zove Mirko. On se s nama igra u vrtu i s loptom. On ima 65 godina. On mi kupi čokoladno jaje i ide sa mnom na more. Vazi se sa mnom u dučan i kupi mi nešto za jesti. On ima smeđu kosu.

Moja baka se zove Mira. Ona uvijek sa mnom gleda televiziju i mi gledamo „Crnu ružu“. Mi se isto igramo u vrtu.

Leticia Piteša, 3. r.

Moja baka se zove Branka. Ima 54 godine i uvijek ide sa mnom u grad. Ona ima sijedu kosu i uvijek nosi prsluk. Često nosi i crnu košulju i sive hlače. Ona pravi dobru pizzu. Mi uvijek zajedno kuhamo.

Luka Periša, 4. r.

Maja Baković, 2. r.

Moj djed živi u selu Tribić, zove se Ilija i ima 72 godine. Njegova kosa je sijeda. Ako čita, uvijek uzima svoje naočale. On jako voli pse. Uvijek meni daje kobasicu, pečenici i slaninu. Moj djed i ja se uvijek šalimo. Ja jako volim svoga djeda.

Magdalena Čavar, 3. r.

Eva Marija Kljajić, 1. r.

Matej

Moja BAKA Regzina

Maja

Matej Franjić, 1. r.

Moj djed Jakov ima 74 godine. On voli šetati ujutro. Ja volimigrati šah i šetati s djedom. Moj djed zna dobroigrati šah i pjevati hrvatsku himnu. Ima sijedu i rijetku kosu.

Noah Pervan, 4. r.

Maja Mikulić, 2. r.

Moj djed se zove Jakov Kopilović, a svi ga zovu Jašo. Ima 70 godina i živi u Berlinu s mojoj bakom. Ima crnu kosu, nosi naočale i visok je otprilike 1,80 m. Djed je drag, dobar i uredan - uvijek sve mora biti na svome mjestu. Kod njega volim što dobro može napraviti jaja sa šunkom i što me uvijek razumije. Vidimo se jedanput ili dva puta u tjednu. Volim ići k njemu jer onda ne trebam ništa raditi. Cijeli se dan mogu odmarati i s njim gledati nogomet.

Tomislav Kopilović, 7. r.

Natjecanje u čitanju naglas

Svjetski dan čitanja naglas i Dan materinskog jezika učenici hrvatske nastave obilježili su natjecanjem u čitanju naglas koje se održalo 25. veljače 2017. u prostorijama Hrvatske katoličke misije. Na natjecanju je sudjelovalo 11 učenika od 3. do 7. razreda. Učenici 3. razreda čitali su pjesmu Luke Paletka "Mačka koja je mnogo jela" iz koje su naučili nešto o zdravoj prehrani, učenici 4. razreda čitali su priču Zdenke Dokaze o neobičnom lopovu "Micek lopov". Odlomak iz popularnog detektivskog romana za djecu "Koko i duhovi" Ivana Kušana čitali su učenici 5. razreda, a učenice 6. i 7. razreda čitale su odlomak iz romana Ivane Guljašević "Neprilagođena" koji govori o važnosti prijateljstva. Stručni žiri, koji je među vrlo dobrim čitateljima i čitateljicama morao odabrati najbolje, činile su Sonja Breljak, urednica internetskog portala Hrvatski glas Berlin, Marina Maganić Buljan, bivša učiteljica hrvatske nastave u Berlinu, i Ivanka Vilović, profesorica hrvatskog jezika. Žiri je odlučio da su nagrade zaslužili: Lana Klišanin, 3. razred, Noah Pervan, 4. razred, Annalena Leonie Jakupčević, 5. razred, i Terezija Budimir, 6. razred. Žiri je pohvalio sve sudionike, a kako je cilj ovog natjecanja poticati čitanje na materinskom jeziku, svi

su sudionici dobili prigodne poklone i pohvalnice. Osim pobednika, hrabri čitatelji i čitateljice su bili: Ante Bašić, 3. r., Tereza Rapić, 3. r., Iva Nakić, 4. r., Patricia Jerat, 4. r., Maria Vujević, 5. r., Tatjana Weber, 5. r. i Ivana Vujević, 6. r.

Posjet sajmu knjiga u Leipzigu

Ožujak u Leipzigu cijeli je u znaku čitanja. Središnji događaj svakog proljeća je najveći autorski sajam knjiga u Europi na kojem se okupljaju autori, izdavači, prevoditelji i ljubitelji čitanja i knjiga. Ove se godine sajam održao od 23. do 26. ožujka, a koliko je velik i važan govore nam brojke koje kažu da je ove godine u sajamskom prostoru izlagalo oko 2400 izlagača iz čak 42 zemlje te je sajam posjetilo 250 000 ljudi među kojima smo bili i mi – učenici hrvatske nastave. Na sajmu smo imali priliku vidjeti stare, vrijedne primjerke knjiga iz antikvarijata, ali i suvremenu književnost iz raznih zemalja. Za dan posjeta odabrali smo subotu i nismo pogriješili jer se taj dan odvijalo predstavljanje romana „Doba mjedi“ poznatog hrvatskog pisca Slobodana Šnajdera. Unatoč tome što je roman za zahtjevnije čitatelje i „ozbiljnije“ tematike, naši su učenici ustrajno slušali do kraja, na čemu im se, na kraju, i sam autor zahvalio. Nakon predstavljanja imali smo vremena među gomilom knjiga pronaći svoje najdraže junake, ali i otkriti nešto novo. Najviše smo se zadržali na manga, stripovima i Marvelovim junacima.

Proveli smo se odlično i bilo bi lijepo i sljedeće godine biti dio ovakvog važnog svjetskog događaja!

Pjesmom do mora

Književni prevoditelji kažu da je poeziju gotovo nemoguće prevesti s jednog jezika na drugi. Svaka pjesma ima svoj ritam, stilske figure ili igre riječima, a neke sadrže i rimu i neizbjegno je nešto od toga izgubiti pri prevodenju. Naši su se učenici uhvatili u koštač s najljepšim hrvatskim pjesmama o moru. I na kraju, kako da na njemački prevedemo onaj neuhvatljiv osjećaj koji mi imamo prema moru?

Antonio Licanin, 5. r.

Josip Pupačić: More

i gledam more gdje se k meni penje
i slušam more dobrojutro veli
i ono sluša mene i ja mu šapćem
o dobrojutro more kažem tiho
pa opet tiše ponovim mu pozdrav
a more sluša sluša pa se smije
pa šuti pa se smije pa se penje
i gledam more i gledam more zlato
i gledam more gdje se k meni penje
i dobrojutro kažem more zlato
i dobrojutro more more kaže
i zagrlji me more oko vrata
i more i ja i ja s morem zlatom
sjedimo skupa na žalu vrh brijege
i smijemo se smijemo se moru.

Josip Pupačić: Das Meer

und ich seh das Meer, wie es sich erhebt
und ich höre es gutenmorgen sagen
und es hört mir zu und ich flüstere
gutenmorgen Meer, ganz leise
und nochmal, noch leiser, grüße ich es
und es hört hört zu und lacht
wird ruhig lacht wieder und klettert
und ich sehe es, ich sehe das goldene Meer
ich sehe das Meer wie es zu mir klettert
und ich sage gutenmorgen Meer
das Meer, das Meer sagt gutenmorgen
und fällt mir um den Hals
das Meer und ich und ich und das Meer
sitzen zusammen am Hügel des Strandes
und wir lachen, wir lachen dem Meer.

Preveo: Ivica Mlinar, 11. r.

Luka Glavurdić, 3. r.

Petar Sušilović, 6. r.

Tin Kolumbić: More u domu

Na ormaru brod u boci.
Na zidu slika djeda.
Iz njegovih očiju
more me gleda.

S ocem sjedim za stolom.
O životu mi zbori.
U očevim riječima
more žabori.

Majka me pred san
pomiluje po glavi.
U njezinim očima
more se plavi.

Noću u naš dom
stiju modri snovi.
I djedov brod u boci
tada morem plovi.

Tin Kolumbić: Das Meer in unserem Zuhause

Auf dem Schrank ein Schiff in der Flasche.
An der Wand das Bild meines Großvaters.
Aus seinen Augen
beobachtet mich das Meer.

Mit dem Vater sitze ich am Tisch.
Vom Leben erzählt er mir.
Unter seinen Worten
rauscht das Meer.

Vor dem Schlaf
streichtelt mir die Mutter über den Kopf.
In ihren Augen
ist das Meer blau.

Nachts in unseres Zuhause
kommen dunkelblaue Träumen an.
Und dann schwimmt Großvaters Schiff in der Flasche
auf dem Meer.

Andžela Burazin, 10. r. i Valentina Horvat, 11. r.

Dobriša Cesarić: Pjeni se more

Uzdišu vali
- Pjeni se more -
Pred njim smo mali
- Pjeni se more -
Pljuskanjem budi
Čežnje i žudi
Godina ludih
- Pjeni se more.

Što me to boli?
- Pjeni se more -
Da l' me jos voli?
- Pjeni se more -
Sve što imadoh
Ljubavi dadoh,
Poražen padoh
- Pjeni se more.

Dobriša Cesarić: Das Meer schäumt

Die Wellen kommen hoch
Vor ihn sind wir klein
- Das Meer schäumt -
Patschen wecht es
Sehnsucht und Verlangen
Noch den verrückten Jahren
- Das Meer schäumt.
Was tut mir da weh?
- Das Meer schäumt -
Ob sie mich noch liebt?
- Das Meer schäumt -
Alles was ich hatte
Gab ich der Liebe,
Besiegte fiel ich nieder
- Das Meer schäumt.

Prevele: Antonia Štefanac, 11. r.
i Helena Štefanac 8. r.

Ema Lončarević, 5. r.

Gabrijel Vučetić, 4. r.

PROVJERITE svoje znanje!

Znate li nabrojati sve hrvatske padeže? Koja slova ima hrvatska abeceda, a nema njemačka? Koliko znate o hrvatskim narjećima i dijalektima? Što su germanizmi, a što angлизmi? Učenici nastavnog mjesto Lily Braun Gymnasium pripremili su kviz o hrvatskom jeziku i književnosti u kojem možete provjeriti svoje znanje.

1. Koliko slova ima hrvatska abeceda?
2. Koje padeže ima hrvatski jezik, a njemački nema?
3. Koja je množina imenice „čovjek“?
4. Koliko narječja ima hrvatski jezik?
5. Kojem narječju pripada rečenica „Ča je lipo na ovon svitu!“?
6. Koja riječ pripada standardnom hrvatskom jeziku: kašika ili žlica?
7. Koja riječ pripada kajkavskom narječju: kuća, staja, hiža, neboder?
8. Kako se zovu stanovnici Imotskog?
9. Što označavaju pokrate HNK i OŠ?
10. Kako se zove vrsta riječi kojom izričemo radnju, stanje i zbivanje?
11. Kako se zovu posuđenice iz francuskog jezika, npr. bife, atelje, ambasada?
12. Kako se zovu posuđenice iz turskog, a kako iz engleskog jezika?
13. Kako glasi komparativ riječi: lijep, nizak, mek, čvrst?
14. Kako glasi superlativ od malen?
15. Kako glasi množina imenica: unuče, tele, janje?
16. Je li ispravno džip ili đip?
17. U kojem su nizu riječi ispravno napisane?
  - a) čamac, čekič, otočić
  - b) čamac, čekič, otočić

Pitanja su pripremili: Maria Ćubela, 6. r., Terezija Budimir, 6. r., Andrea Kotarac, 8. r., Antonia Ćavar 10. r., Mateo Ćavar, 9. r., Roko Kotarac, 10. r., Antonia Štefanac, 11. r. Helena Štefanac, 8. r., Matej Vlašić, 10. r. i David Marić, 9. r.

Provjerite svoje odgovore!

1. 30.2. vokativ, lokativ, instrumental; 3. žuditi; 4. 3. 5. zakavskom; 6. žilica; 7. hijza; 8. imočaini; 9. Hrvatsko narodno kazalište i osnovna škola; 10. glijagoli; 11. galilizmi; 12. turčizmi; 13. angлизmi; 14. užički; 15. mali; 16. džip; 17. tečaj; 18. latiničicom; 19. vanja; 20. Brlić-Maučić; 21. Antun Michalović; 22. Basčarska ploča; 23. b) 24. a) 25. a)

Gustav-Freytag-Oberschule

Ivan Č., Ivana, Ivan B., Klara, Andela, Valentina
(Nedostaje Lucijana.)

Marko i Laura
(Nedostaje Anđelko.)

Adrian, Tatjana, Maja i Leona
(Nedostaje Annalena.)

St. Ludwig Kath. Grundschule

Marta Ć., Emilia, Mara, Letícia, Ilijana, Maja, Luca, Ana,
Mila, Marta V., Ivano i Matej. (Nedostaju Gabriel i Robert.)

Josip, Antonio,
Fabian, Mia,
Niko i Emilia

Bruno, Helena, Lucija, Mirko, Luca, Mateo
i Antonio (Nedostaju Mate i Marina.)

Katholische Schule St. Alfons

Ana-Lena, Nikolina, Gabrijel, Laura,
Ema, Antonia

Lily-Braun-Gymnasium

Roko, Mateo, Antonia Š., Andrea i Antonia Ć.

Ivano-Duje, Noah i Ana

Klara, Ana, Anna-Maria, Matea, Jacqueline, Magdalena, Mara,
Marijan, Ivano i Luka B. (Nedostaje Luka P.)

Terezija i Maria

Stanko

Amalija

Johanna-Eck-Schule

Stipe i Emilio

Kristian, Mijo, Mateo, Ante,
Marijela i Constantin

Maria, Ivana, Lea, Lovro, Mario i Laura
(Nedostaje Lukas.)

Maja, Katarina, Viktorija, Dan, Paulina, Tereza,
Timon, Samuel, Liam, Eva i Marijana

Ana, Jana i Mile
(Nedostaje Iva.)

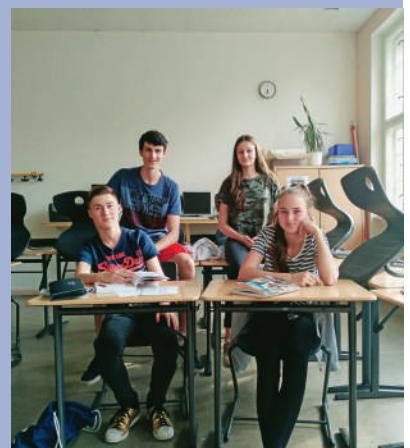
Luka, Andreja, Danija, Dajan,
Marlena, Lucia i Ana-Marija

Fabian, Niko, Ivan i Laura

Anton, Luka, Mateo, Julian, Patricia, Iva, Matea i
Valentina (Nedostaju Stipe i Emilio.)

Ante, Ivana, Ivica i Lucia
(Nedostaje Josip.)

Friedensburg-Oberschule

Mijo, Matea, Matko, Dea, Dino, Julian, Antonia, Dario,
Tomislav, Gabrijela, Angelika, Nathalie, Magdalena

Lucia Luna, Lea, Anđela, Paul, Luka, Mato, Benjamin
(Nedostaje Ana-Marija.)

Adolf-Glassbrenner-Grundschule

Ivan Š., Luka, Angelina,
Ivan K., Antonio, Josip,
Filip, Lana (Nedostaje
Luka V.)

Tomislav, Petar, Luka, Lana, Mia (Nedostaje Matija.)

Filip i Duje

